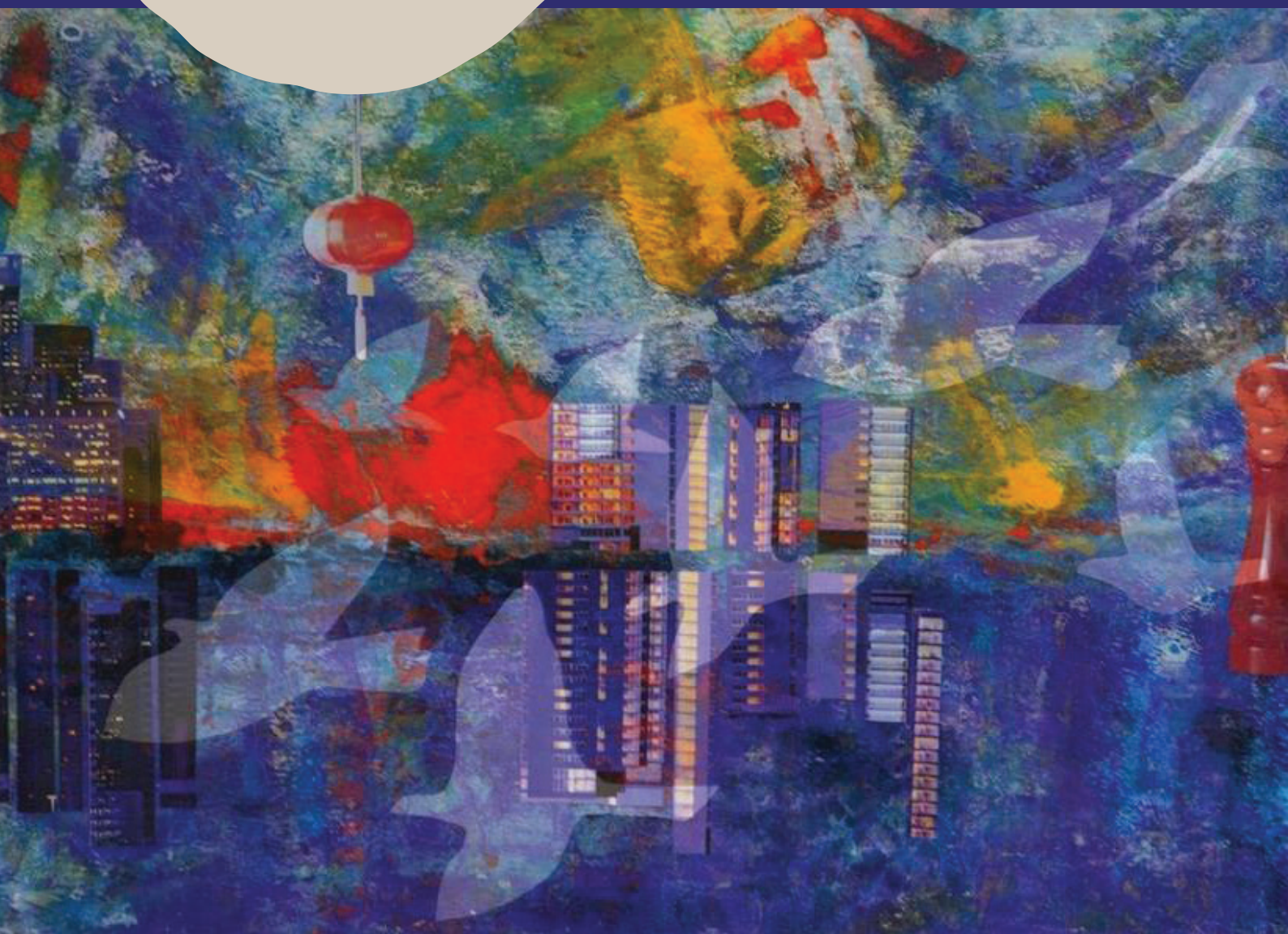

@up

Περιοδική Έκδοση
Πανεπιστημίου Πατρών

3η περίοδος
τεύχος 4
Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2021

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

@UP: ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ-ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ

Κατερίνα Κωστίου - Γιάννης Παπαθεοδώρου (Τμήμα Φιλολογίας)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πάνος Αλεξόπουλος (Ιατρική Σχολή)

Θεόδωρος Αντωνικόπουλος (Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Τεχνολογίας Υπολογιστών-Πολυτεχνείο)

Μαρία Αργυροπούλου (Τμήμα Διοίκησης Τουρισμού)

Χρυσή Καραπαναγιώτη (Τμήμα Χημείας-Σχολή Θετικών Επιστημών)

Αρχόντω Τερζή (Τμήμα Λογοθεραπείας, ΣΕΑΥ)

Κώστας Τσεκούρας (Τμήμα Οικονομικών Επιστημών-ΣΟΔΕ)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Φιλίω Βογιαντζή (Μονάδα Οικονομικής & Διοικητικής Υποστήριξης Ε.Λ.Κ.Ε. Πανεπιστημίου Πατρών)

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

σχεδιασμός τεύχους: PENCILCASE

ΜΟΝΙΜΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Διονυσία Αγγελοπούλου (Απόφ. Τμήματος Φιλολογίας, μεταπτ. φοιτήτρια ΕΑΠ)

Γιάννης Δίπλας (Τριτοετής φοιτητής Τμήματος Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής)

Όλια Καραγιάννη (Μεταπτ. φοιτήτρια Τμήματος Μηχανολόγων)

Διονύσης Κότσης (Τριτοετής φοιτητής Τμήματος Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής)

Αγγελική Ματράκα (Υποψ. διδάκτωρ Τμήματος Φιλολογίας)

Ματίνα Παρασκευά (Υποψ. διδάκτωρ Τμήματος Φιλολογίας)

Άντα Σαμαρά (Μεταπτ. φοιτήτρια Τμήματος Φιλολογίας)

Παναγιώτα Φωτεινοπούλου (Δευτεροετής φοιτήτρια Τμήματος Φιλολογίας)

Γιώργος Χαριτάτος (Υποψ. διδάκτωρ Τμήματος Φιλολογίας)

Δημήτρης Χείλαρης (Υποψ. διδάκτωρ Τμήματος Φιλολογίας)

Νικόλας Πατρώνης (Απόφοιτος του Τμήματος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Πατρών, Εκπρόσωπος των Π.Ο.Φ.Π.Π, Μεταπτυχιακός φοιτητής του Πανεπιστημίου Δ. Μακεδονίας)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Μαρία Αργυροπούλου, Δημήτρης Ζαπάντης, Όλια Καραγιάννη, Σταματία Καλλιβωκά, Μελιώ Κατσιφάρα, Αγγελική Καυγά, Κατερίνα Κουνάβη, Κωνσταντίνος Κουτσογιάννης, Κατερίνα Κωστίου, Χαρά Λαγού, Γεωργία Λαλιώτη, Στέλιος Μαφρέδας, Ουρανία Μπούσιου, Δήμητρα Παπαδημητρίου, Γιάννης Παπαθεοδώρου, Ανατολή – Πελαγία Παπαϊωάννου, Βασιλική Παπούλια, Δέσποινα Παχάκη, Χαρά Σαϊτη, Δήμητρα Σταματοπούλου, Δήμητρα Τζουραμάνη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

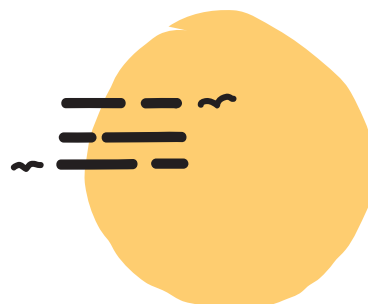
Συντάκτες της ύλης

Upatras Photo Gallery

Pexels.com / Rawpixel.com

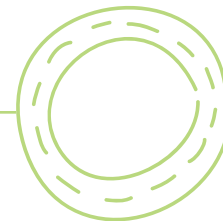
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

newsletter@upatras.gr

Ενυπόγραφα άρθρα και συνεντεύξεις δεσμεύουν μόνον τους συντάκτες τους. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση οποιουδήποτε μέρους της ύλης του @Up, αρκεί να είναι ακριβής και να αναφέρεται η πηγή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

EDITORIAL

ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ (3)

UP-ΟΨΕΙΣ

10+1 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΑΣ (5)

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ (ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ) – ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΠΟΥΣΙΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ (10)

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο COVID, Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ – ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (12)

ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΑΙΧΜΗΣ ΣΤΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ – ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΥΤΑ (15)

DIGI4ME – ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ (17)

(UNIVER)CITY

ΠΟΛΥΕΔΡΟ: 40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ – ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΦΡΕΔΑΣ (18)

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ (ΠΡΟ)ΤΑΣΕΙΣ

ΤΑ ΜΕΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ – ΜΕΛΙΩ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ (20)

«ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ» – ΓΕΩΡΓΙΑ ΛΑΛΙΩΤΗ (21)

Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΔΙΑΜΕΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ – ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΑΠΑΝΤΗΣ (23)

ALUMNI

ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΥΣ – ΟΛΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ (25)

UP-ΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ – ΧΑΡΑ ΣΑΪΤΗ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΥΝΑΒΗ (27)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΤΕΧΝΕΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

ΣΤΗ ΓΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΤΟΥ OCEAN VUONG – ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗ (30)

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ – ΜΑΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (32)

«ΗΧΟΣ ΑΠΟ ΜΕΤΑΛΛΟ (SOUND OF METAL)»: ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ – ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (33)

ÉTÉ 85: ΕΝΑ QUEER ΕΦΗΒΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΖΟ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΗ ΝΟΡΜΑΝΔΙΑ – ΧΑΡΑ ΛΑΓΟΥ (34)

THE SHAWSHANK REDEMPTION (1994) – ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ (34)

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ ΣΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥΣ – ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΟΥΔΙΑ (36)

ΤΙ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ; – ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΧΑΚΗ (37)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

«ΔΡΟΜΟΙ ΠΑΛΙΟΙ» (38)

Editorial

ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΣΤΙΟΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η νέα ακαδημαϊκή χρονιά αρχίζει με ελπίδες αλλά και με φόβους. Τα Πανεπιστήμια βρίσκονται, πράγματι, σε ένα ριψοκίνδυνο σταυροδρόμι. «Επιστρέφουν» στη διά ζώσης διδασκαλία και ταυτόχρονα ίσως κληθούν να εφαρμόσουν σύντομα κάποιες υβριδικές πρακτικές, που να συνδυάζουν την εξ αποστάσεως εκπαίδευση με την εκ του σύνεγγυς διδασκαλία. Σε κάθε περίπτωση, όλες και όλοι θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τον ιό, χωρίς να γίνουν άλλα lockdown, που θα ήταν –και ήδη ήταν– παραλυτικά για την οικονομία, την εργασία και την εκπαίδευση. Σε αυτή την κατεύθυνση, η απόσταση που χωρίζει την ατομική ευθύνη από την κοινωνική ευθύνη είναι πολύ μικρή· όσο το μέγεθος της βελόνας του εμβολίου. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να αποφύγουμε την ατομική και οικογενειακή ταλαιπωρία, τη διακοπή της εκπαιδευτικής διαδικασίας, την ασθένεια, την οδύνη για την απώλεια αγαπημένων προσώπων. Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τα όπλα της επιστήμης, που, για άλλη μια φορά και μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, έδωσε τη μάχη για το αγαθό της ζωής.

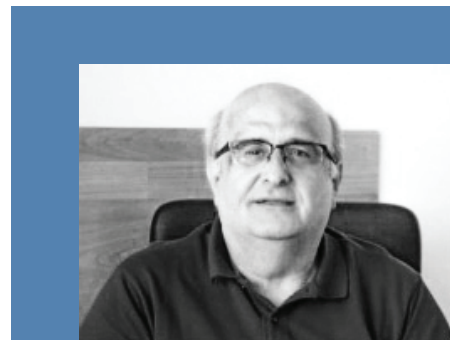
Τον τελευταίο καιρό, ωστόσο, έχει έρθει στο προσκήνιο ένας επίπλαστος διχασμός μεταξύ «εμβολιασμένων» και «ανεμβολιαστων», συνοδευμένος μάλιστα με την ένταση που φέρνει συνήθως η ημιμάθεια, οι θεωρίες συνωμοσίας, η πολιτική επένδυση στον ανορθολογισμό. Προφανώς, δεν είναι όλοι οι «ανεμβολιαστοί» αρνητές του εμβολίου. Συχνά είναι άνθρωποι που είτε έχουν ακούσει συγκεχυμένες ή και αντιφατικές πληροφορίες, είτε αναβάλλουν την απόφασή τους να εμβολιαστούν έως ότου νιώσουν μεγαλύτερη ασφάλεια. Μαζί με αυτούς, πρέπει να συνυπολογίσουμε και τους νέους ανθρώπους, όπως οι φοιτητές και οι φοιτήτριες μας, που η νιότη τους κάνει να αισθάνονται λιγότερο τρωτοί απέναντι στη φονική παγίδα της πανδημίας. Σε αυτή την κατεξοχήν ευαίσθητη και κρίσιμη ηλικιακή ομάδα πρέπει να απευθυνθεί δημόσια το Πανεπιστήμιο, που είναι ο κατεξοχήν χώρος της γνώσης, της επιστήμης αλλά και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, εξαντλώντας τα όρια της πειθούς.

Η πειθώ, αυτός ο αρχαίος και πάντα επίκαιρος πυρήνας της ρητορικής τέχνης, στηρίζεται πάντα στην επιχειρηματολογία. Ακριβώς, όμως, επειδή η πανδημία μάς έκανε όλους και όλες να σκεφτούμε εξ αρχής την αξία της ανθρώπινης ζωής και της κοινωνικής αλληλεγγύης, πρέπει να υπερασπιστούμε τη δημόσια υγεία ταυτό-

χρονα ως δικαίωμα αλλά και ως υποχρέωση. Η δημόσια υγεία δεν είναι –και δεν μπορεί να είναι– μια συνθήκη που εξαρτάται από την ατομική μας αντίληψη και την προσωπική μας άποψη γύρω από το εμβόλιο. Είναι ένα δημόσιο αγαθό και άρα είναι υπερασπίσιμο δικαίωμα που συνοδεύεται από συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Η λεγόμενη ελευθερία της «ατομικής επιλογής», που επικαλούνται συχνά οι αρνητές του εμβολίου ή ορισμένοι σκεπτικιστές, είναι σαφώς μια παραμόρφωση της έννοιας των δικαιωμάτων. Όπως έχουν υποστηρίξει έγκυροι συνταγματολόγοι, όταν υπάρχουν εμφανείς, επιστημονικά αποδεδειγμένοι και άμεσοι κίνδυνοι για τη υγεία του γενικού πληθυσμού, η ατομική επιλογή δεν μπορεί να είναι υπέρτερη του δημοσίου συμφέροντος. Προφανώς μπορεί κάποιος να μη θέλει να εμβολιαστεί, αλλά δεν μπορεί να μη συναισθάνεται τις συνέπειες που θα έχουν οι συμφοιτητές του και οι συνάνθρωποί του από τη δική του άρνηση.

Σε λίγο καιρό, θα μπορούμε σε αμφιθέατρα, σε τάξεις, σε εργαστήρια. Ας μπορούμε γνωρίζοντας και αναγνωρίζοντας τις κοινές μας αφετηρίες. «Δεν το 'λπιζα να 'ν' η ζωή μέγα καλό και πρώτο!», γράφει ο Διονύσιος Σολωμός συμπυκνώνοντας σε ένα μόνο στίχο την έκπληξη του ανθρώπου που αναμετρείται με την ίδια τη συνθήκη της ευάλωτης ύπαρξής του, αλλά και με το δώρο του βίου. Επειδή λοιπόν πρέπει να επι-βιώσουμε, πρέπει και να εμβολιαστούμε. Η μόνη μας ελπίδα για ένα «ανοιχτό Πανεπιστήμιο» είναι κυρίως οι νέες και οι νέοι που θα σηκώσουν αποφασιστικά το μπράτσο τους για να διεκδικήσουν το ραντεβού με την καινούργια ιατρική επανάσταση του MRNA, αλλά και με τις ανθρωπιστικές αξίες, που αποτυπώνονται στην ποίηση. Θα είναι ίσως το πιο ενδιαφέρον πείραμα που συνδέει τα κτίρια της Ιατρικής με τα κτίρια της Φιλολογίας στο campus του Πανεπιστημίου Πατρών.

10+1 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Η νέα ηγεσία του Πανεπιστημίου Πατρών έχει διανύσει ήδη έναν χρόνο και έχει συνδέσει τη θητεία της με μια μοναδική συνθήκη στα χρονικά του πανεπιστημίου: την πανδημία, η οποία επηρέασε καταλυτικά τη ζωή μας και φυσικά και τη λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και μπορεί η διδασκαλία να έγινε εξ αποστάσεως και τα αμφιθέατρα και η πανεπιστημιούπολη να ερήμωσαν, αλλά ο Πρύτανης με την ομάδα του ήταν πάντα εκεί, να αντιμετωπίσουν την πρόκληση της διοίκησης σε ένα διάστημα που δεν έλειψαν οι σημαντικές δράσεις και οι ανακατατάξεις στην Εκπαίδευση. Καθώς μια νέα ακαδημαϊκή χρονιά ξεκινάει το @up ζήτησε από τον Καθηγητή κ. Χρήστο Μπούρα να απαντήσει σε 10+1 ερωτήσεις που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη δύσβατη διαδρομή:

1. Μετά από δύο χρόνια θητείας, μέσα στις αντίξοες συνθήκες της πανδημίας, ποια θεωρείτε τη μεγαλύτερη σύγχρονη πρόκληση για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση;

Δύο ήταν οι προκλήσεις. Η λειτουργία του Πανεπιστημίου με τους φοιτητές μακριά από τα αμφιθέατρα και το νέο Στρατηγικό Σχέδιο για την Ακαδημαϊκή Ανάπτυξη του Πανεπιστημίου μας. Στη πρώτη έστω και δύσκολα θεωρώ ότι μπορέσαμε να λειτουργήσουμε. Σε καμία όμως περίπτωση αυτό δεν είναι λύση και πρέπει λαμβάνοντας όλα τα μέτρα προστασίας να ανοίξουμε τα Πανεπιστήμια και να επιστρέψουμε στα αμφιθέατρα και τα εργαστήρια. Αναφορικά με τη δεύτερη πρόκληση το Πανεπιστήμιο και η Σύγκλητος μετά από συζητήσεις και διαβουλεύσεις παρουσίασε το Στρατηγικό Σχέδιο για την Ακαδημαϊκό Χάρτη του Πανεπιστημίου μας. Ένα σχέδιο που έτυχε μεγάλης αποδοχής από την Ακαδημαϊκή Κοινότητα και έγινε αποδεκτό από την ΕΘΑΕ και του Υπουργείου Παιδείας.

2. Σε ένα πρόσφατο άρθρο σας, θελήσατε να μετατοπίσετε τη συζήτηση από την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής στο νέο ακαδημαϊκό χάρτη των Πανεπιστημίων. Θέλετε να μας εξηγήσετε γιατί θεωρείτε προτεραιότητα αυτό το σχέδιο;

Πρέπει να συζητήσουμε με ειλικρίνεια πόσα Πανεπιστήμια χρειάζεται η χώρα, πόσα αντέχει να υποστηρίξει οικονομικά διατηρώντας πολύ καλό επίπεδο σπουδών, τι ανάγκες έχει η παραγωγική διαδικασία και σε πόσους φοιτητές μπορεί να προσφέρει σπουδές με ποιότητα και αξιοπρεπή φοιτητική μέριμνα. Η ΕΒΕ είναι ένα εργαλείο που πρέπει να συνοδεύεται με την αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την ποιοτική μεταλυκειακή εκπαίδευση, τον αριθμό των εισακτέων στα Πανεπιστήμια και τον ακαδημαϊκό χάρτη της χώρας. Η ανάγκη για αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη είναι κοινή διαπίστωση, που όλοι τη συζητάμε πίσω από κλειστές πόρτες. Η πρότασή μου είναι φέρουμε με όρους αλήθειας και ειλικρίνειας αυτή τη συζήτηση στο προσκήνιο.

Τα Πανεπιστήμια πρέπει να πάρουν πρωτοβουλίες για αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη και για συμπράξεις με Τοπική Αυτοδιοίκηση, Επιμελητήρια και άλλους φορείς και να δημιουργήσουν ποιοτική μεταλυκειακή εκ-

παίδευση στενά συνδεδεμένη με τις ανάγκες της τοπικής οικονομίας και αγοράς. Από την άλλη μεριά το πολιτικό σύστημα πρέπει να συναινέσει να πει αλήθειες και να πάρει γενναίες αποφάσεις. Το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε είναι αν θέλουμε Πανεπιστήμια υψηλού επιπέδου, των οποίων οι απόφοιτοι βρίσκουν ακαδημαϊκές και επαγγελματικές διεξόδους, δημιουργώντας πολύ καλές θέσεις εργασίας ή Πανεπιστήμια που στηρίζουν γκαρσονιέρες και ταχυφαγεία. Η απάντηση στο ερώτημα δείχνει πως σχεδιάζουμε το μέλλον μας ή καλύτερα αν έχουμε μέλλον.

3. *Ας μείνουμε λίγο στο θέμα των ακαδημαϊκών δομών. Θέλετε να μας πείτε λίγο ποιες νέες δομές και δράσεις έχετε ήδη δρομολογήσει στα χρόνια της προτελευταίας σας;*

- Σύσταση της Επιτροπής Σχεδιασμού για την Ακαδημαϊκή και Ερευνητική Ανάπτυξη του Πανεπιστημίου Πατρών – δημιουργία υποεπιτροπών, συνεχής διαβούλευση με ΥΠΑΙΘ, ΕΘΑΑΕ, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και τοπικούς παράγοντες των περιφερειακών ενοτήτων, στις οποίες έχει παρουσία το Πανεπιστήμιο.
- Ανάρτηση ημερήσιας διάταξης και αποφάσεων Συγκλήτου, ΕΛΚΕ και Πρυτανικού Συμβουλίου.
- Διεθνοποίηση με συνεργασίες με κινέζικα Πανεπιστήμια, με συμφωνίες για μεταφορά τεχνογνωσίας (πχ Νιγηρία κλπ).
- Εξωστρέφεια και παρουσία του Πανεπιστημίου Πατρών στα ΜΜΕ και στα κοινωνικά δίκτυα
- Σύσταση και λειτουργία της δομής Συνήγορος του Φοιτητή
- Σύσταση και λειτουργία της Επιτροπής Διεθνών Κατατάξεων: επαφές με επαγγελματίες του χώρου για δράσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση της θέσης ΠΠ στις διεθνείς κατατάξεις και εκπόνηση σχετικής εισήγησης.
- Σύσταση Επιτροπής Καθορισμού Κριτηρίων Βράβευσης μελών ΔΕΠ για την βελτίωση της ποιότητας του δημοσιευμένου έργου (Βραβείο Παναγιώτη Κανελλόπουλου) και της καλύτερης διδασκαλίας (Βραβείο Ευάγγελου Παπανούτσου).
- Σύσταση και λειτουργία Επιτροπών Ισότητας Φύλων και Οδικού Χάρτη Σύσφιξης Σχέσεων με Πόλη.
- Μείωση γραφειοκρατικών διαδικασιών σε βεβαιώσεις, πιστοποιητικά από γραμματείες.
- Νέα μεταπτυχιακό πρόγραμμα με το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας (Διαπολιτισμική Εκπαίδευση και Διαμεσολάβηση).
- Νέος Οργανισμός για τη λειτουργία του Πανεπιστημίου και Κώδικας Δεοντολογίας.
- Οριστικοποίηση της συμφωνίας με το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου έτσι ώστε το Πανεπιστήμιο Πατρών να μην πληρώνει τα λειτουργικά έξοδα του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στο Κουκούλι.
- Σύναψη σειρά μνημονίων με Δημόσιους Οργανισμούς και Εταιρείες με στόχο τη προσέλκυση επενδύσεων και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στη περιοχή.
- Στη Τεχνική Υπηρεσία: Ομαλοποίηση διακηρύξεων και εργολαβιών, Προτάσεις στο Hellenic Universities II, Προτάσεις για χρηματοδότηση από Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, Σχεδιασμός και διακήρυξη νέων εργολαβιών κλπ.
- Στη Φοιτητική Μέριμνα: Εργασίες ανακαίνισης σε ΦΕΠ, Αγορά ξενοδοχειακού εξοπλισμού, Απόδοση Δωματίων που ήταν κατειλημμένα επί σειρά ετών, νέα πληροφοριακά συστήματα, εγκατάσταση ασύρματου δικτύου πρόσβασης, κατασκευή νέων φοιτητικών εστιών και ανακαίνισεις στις υπάρχουσες κλπ.
- Στον ΕΛΚΕ: επιτυχής διεκδίκηση του ποσού για ΕΠΕΑΚ II από Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, απόδοση χρημάτων ΤΣΜΕΔΕ στη Πολυτεχνική Σχολή και κλείσιμο εκκρεμοτήτων πχ ΚΤΕ πρώην ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, οριστική λύση δανείου ΕΠΕΑΚ με κατάθεση και έγκριση ΤΔΕ και μείωση οφειλής, κλείσιμο χρήσεων 2017 2018 κι μέχρι 30/6/2022 θα κλείσουμε 2019, 2020 και 2021, επανασχεδιασμός ΤΔΕ για τη συγχώνευση με κλίμακες οικονομίας και αναβάθμιση πληροφοριακών συστημάτων, Τυποποίηση διαδικασιών ΕΛΚΕ με αναφορά σε

πρότυπα έντυπα και συνοδευτικά έγγραφα, Αναθεωρήσεις εσωτερικών διαδικασιών του ΕΛΚΕ με αποτέλεσμα τη μείωση του χρόνου διεκπεραίωσης των αιτημάτων και βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, όπως, Κατάργηση φυσικών υπογραφών σε εσωτερικά έγγραφα του ΕΛΚΕ, υιοθέτηση ηλεκτρονικής διακίνησης για μείωση του χρόνου διεκπεραίωσης και ολοκλήρωση της προκήρυξης και αξιολόγησης των Βιομηχανικών Διδακτορικών.

- Στην Οικονομική Υπηρεσία επιτάχυνση των διαδικασιών διαγωνισμών, συμβάσεων και πληρωμών, προγραμματισμός σε ένα σημείο, εξοικονόμηση πόρων από ορθολογική διαχείριση, επίλυση θεμάτων μισθοδοσίας, συνεχής αναβάθμιση λειτουργιών πληροφοριακών συστημάτων.
- Δημιουργία Ιστορικού Αρχείου του Πανεπιστημίου Πατρών.
- Νέος Εσωτερικός Κανονισμός και Κανονισμός Δεοντολογίας.
- Σειρά παρεμβάσεων σε Συνεδριακό Πολιτιστικό Κέντρο, Μουσεία και Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο.
- Αναδιοργάνωση και ανάδειξη του alumni (π.χ. καταγραφή αποφοίτων μας).
- Δημιουργία boutique με προϊόντα με σήμα του Πανεπιστημίου.
- Εκσυγχρονισμός urfm, webtv, youtube.
- Συμπράξεις με τοπική αυτοδιοίκηση και άλλους φορείς δομών μεταλκειακής εκπαίδευσης στη περιοχή.
- Διεκδίκηση πόρων για επέκταση του «Ενεργώ Εξοικονομώ», του Περιαστικού Πάρκου με την δημιουργία Θεματικών Πάρκων κλπ.
- Αξιοποίηση του ΚΕΔΙΒΙΜ Προκήρυξη Θέσεων Ευθύνης στο Πανεπιστήμιο και κρίσεις, κάτι που να γίνει πάνω από 10 χρόνια.
- Ολοκλήρωση κτιρίου Τμήματος Οικονομικών Επιστημών.
- Μελέτη για συγκρότημα μεταλλικών αμφιθεάτρων.
- Διεκδίκηση από Ταμείο Ανάκαμψης πόρων για την ανανέωση εργαστηριακού και ερευνητικού εξοπλισμού, από ΠΔΕ για σειρά παρεμβάσεων σε υποδομές πρώην ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας.
- Δημιουργία data center, disaster center, αναβάθμιση email.
- Συμμετοχή και πρωτοβουλίες σε όλες τις προσπάθειες για την αξιοποίηση του Ρηγανόκαμπου και την ανάδειξη του Ιστορικού Παραρτήματος του Πανεπιστημίου στην Κορίνθου.
- Αναζήτηση χώρου στη Πάτρα για τη δημιουργία εντευκτηρίου και παρουσίας του Πανεπιστημίου στη πόλη.
- Αναζήτηση χορηγιών και δωρητών για την στήριξη του Πανεπιστημίου μας σε υποτροφίες και κατασκευή αμφιθεάτρων και κτιρίων.

4. Ποιο θεωρείτε, μέχρι τώρα, το μεγαλύτερό επίτευγμα της θητείας σας και ποιο θεωρείτε ότι δεν «προχώρησε» με βάση τον αρχικό προγραμματισμό σας;

Αναμφίβολα αυτά που χαρακτήρισαν τη πρώτη χρονιά της Πρυτανείας ήταν το σχεδόν ομόφωνο Στρατηγικό Σχέδιο για την αναδιάταξη του Ακαδημαϊκού Χάρτη και οι μεγάλες συναινέσεις στις συζητήσεις του Συγκλήτου. Θεωρώ ότι κατορθώσαμε όλοι μαζί να έλθει μια ηρεμία στο Πανεπιστήμιο μας μετά τη ταραχώδη διετία 2019 και 2020. Κυριάρχησε ο Ακαδημαϊκός Διάλογος, ο Σεβασμός στην διαφορετική άποψη και η πιστή τήρηση των αποφάσεων της Συγκλήτου. Αυτό που δυστυχώς καθυστερεί είναι η δημιουργία ξενόγλωσσων προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών. Έχουμε επενδύσει πάρα πολύ σε αυτό, αλλά δυστυχώς δεν το έχουμε καταφέρει ακόμα. Συνεχίζουμε όμως.

5. Το Πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος διαλόγου, συναινέσεων αλλά και διαφωνιών. Πώς χειρίζεστε τα θέματα αυτά, ακόμη και με μέλη της κοινότητας που δεν είχαν εξαρχής στηρίξει την υποψηφιότητά σας;

Μετά τις εκλογές, όπου η Ακαδημαϊκή Κοινότητα μας τίμησε με την εμπιστοσύνη της, καταβάλουμε μεγάλη προσπάθεια να αξιοποιήσουμε όλα τα μέλη ΔΕΠ στη βάση των ικανοτήτων τους και της προσφοράς τους. Δείτε τις συνθέσεις των επιτροπών, τα πρακτικά της Συγκλήτου και τέλος τις συζητήσεις στο ΒΗΜΑ. Το μήνυμα που

θέλουμε να κυριαρχήσει σε όλο το Πανεπιστήμιο είναι ο διάλογος, οι συναινέσεις, η διαφάνεια, η αξιοκρατία, η αξιοποίηση όλων και ο σεβασμός στις αποφάσεις της Συγκλήτου. Είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι ως Πρυτανική Αρχή που αυτό το μήνυμα έχει αναγνωρισθεί από το μεγαλύτερο μέρος της Πανεπιστημιακής Κοινότητας.

6. Στο Πανεπιστήμιο λειτουργεί ένας νέος θεσμός που φέρνει ολοένα και περισσότερο σε πιο συστηματική συνεργασία την πόλη με το Πανεπιστήμιο. Ποιες είναι οι προσδοκίες σας από αυτή τη συνεργασία;

Η Επιτροπή για τον Οδικό Χάρτη Σύσφιξης Σχέσεων με τη Πόλη έχει εισηγηθεί ένα πλέγμα δράσεων που, αν οι συνθήκες μάς το επιτρέψουν, θα ξεδιπλωθούν την επόμενη χρονιά. Θέλουμε το Πανεπιστήμιο μας να οργανώσει ποικίλες δράσεις σε όλες τις γωνιές της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Με εκδηλώσεις, ομιλίες και άλλα πολλά. Περιμένουμε και ελπίζουμε να γίνουν πολλά.

7. Ποιες δράσεις θεωρείτε ότι προάγουν τη διεθνή παρουσία του Παν/μιου Πατρών;

Η λειτουργία της Επιτροπής Διεθνών Κατατάξεων, η σύσταση Επιτροπής Καθορισμού Κριτηρίων Βράβευσης μελών ΔΕΠ για την βελτίωση της ποιότητας του δημοσιευμένου έργου (Βραβείο Παναγιώτη Κανελλόπουλου) και της καλύτερης διδασκαλίας (βραβείο Ευάγγελου Παπανούτσου), η χρηματοδότηση διεξαγωγής και συμμετοχής σε συνέδρια, η χορήγηση οικονομικών πόρων για δημοσιεύσεις σε διεθνή περιοδικά και τέλος η εξέλιξη του alumni.

8. Τι σημαίνει για εσάς η φύλαξη του Παν/μίου ; Πολλοί μιλούν για αστυνόμευση ενώ άλλοι κάνουν λόγο για εγγύηση της δημόσιας ασφάλειας. Ποια είναι η γνώμη σας;

Η συζήτηση για τη φύλαξη, την προστασία και τα πειθαρχικά γίνεται με όρους μη λύσης του υπαρκτού προβλήματος. Η πρότασή μου είναι σε κάθε Πανεπιστήμιο να δημιουργηθεί υπηρεσία προστασίας και φύλαξης χωρίς προανακριτικές αρμοδιότητες, η οποία θα ανήκει στη δικαιοδοσία της Συγκλήτου ή του Πρύτανη και αυτή η αρμοδιότητα θα συνοδεύεται και από ευθύνες παράβασης καθήκοντος αν δεν χρησιμοποιηθεί, όταν και αν γίνουν παρεμβατικές ενέργειες. Η υπηρεσία αυτή θα στελεχωθεί από κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό για να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερες συνθήκες ενός Ακαδημαϊκού Περιβάλλοντος. και να αποτρέπει παρεμβατικές ενέργειες, όπως συμβαίνει στα περισσότερα Πανεπιστήμια του κόσμου. Φυσικά η αστυνομία όταν συμβαίνουν αδικήματα που προβλέπονται από τη νομοθεσία, πρέπει να επεμβαίνει άμεσα. Ας εμπιστευτούμε τα Πανεπιστήμια και τις Συγκλήτους, αν αναλάβουν τις ευθύνες τους. Με ιδεοληψίες και υπερβολές δεν θα λυθεί κανένα πρόβλημα. Οφείλουμε να αποκτήσουμε την ικανότητα να μαθαίνουμε από τα λάθη μας και να κάνουμε το αυτονόητο πράξη στη καθημερινότητα. Σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία οι χρόνιες βεβαιότητες υποχωρούν μπροστά στο απρόβλεπτο και οι κυρίαρχες απόψεις αχρηστεύονται μέσα στη νέα πραγματικότητα. Χρειάζονται νέες μέθοδοι και τρόποι για την αντιμετώπιση της κρίσης. Η αλλαγή παραδείγματος είναι περισσότερο αναγκαία από κάθε άλλη φορά.

9. Μια βασική έλλειψη που αφορά (και) τα Πανεπιστήμια είναι η υπεράσπιση της «θεσμικής μνήμης» τους. Πρόσφατα πήρατε μια σημαντική πρωτοβουλία για το «ιστορικό αρχείο» του Παν/μίου Πατρών. Ποιος είναι ο στόχος αυτής της πρωτοβουλίας;

Να παρουσιασθεί με όλους τους δυνατούς τρόπους η ιστορική διαδρομή του Πανεπιστημίου μας και να αναδειχθεί το σημαντικό ακαδημαϊκό, ερευνητικό, πολιτιστικό, κοινωνικό και αναπτυξιακό αποτύπωμά του σε όλη τη περιοχή. Δεν θέλουμε να σκεπάσει η σκόνη του χρόνου αυτό το αποτύπωμα. Και για αυτό το λόγο σταδιακά θα αναδεικνύουμε άγνωστες πτυχές από την ιστορική διαδρομή του Πανεπιστημίου μας στην ακαδημαϊκή κοινότητα.

10. Πώς είναι η καθημερινότητα ενός Πρύτανη που είναι διαρκώς διαθέσιμος για όλους; Πώς συμβαδίζει η διοίκηση ενός ιδρύματος με τον ελεύθερο χρόνο και την ακαδημαϊκή δραστηριότητα;

Ο χρόνος σε αυτή τη μοναχική θέση έχει άλλες νόρμες. Συναντήσεις, συζητήσεις, επισκέψεις για επίλυση θεμάτων και διεκδικήσεις, στιγμές σχεδιασμών και απολογισμού, μάχη με την καθημερινότητα, εντάσεις και απρόοπτα. Όλα όμως αντιμετωπίζονται με υπομονή, επιμονή και σχέδιο από την Πρυτανική Αρχή. Ο χρόνος είναι ελάχιστος για άλλες δραστηριότητες. Υπάρχει μόνο λίγος χρόνος για έρευνα με τους συνεργάτες μου. Το μόνο που έχει μείνει από τα παλιά είναι η παρέα για τον καφέ του Σαββάτου, η γνωστή παρέα του Deck.

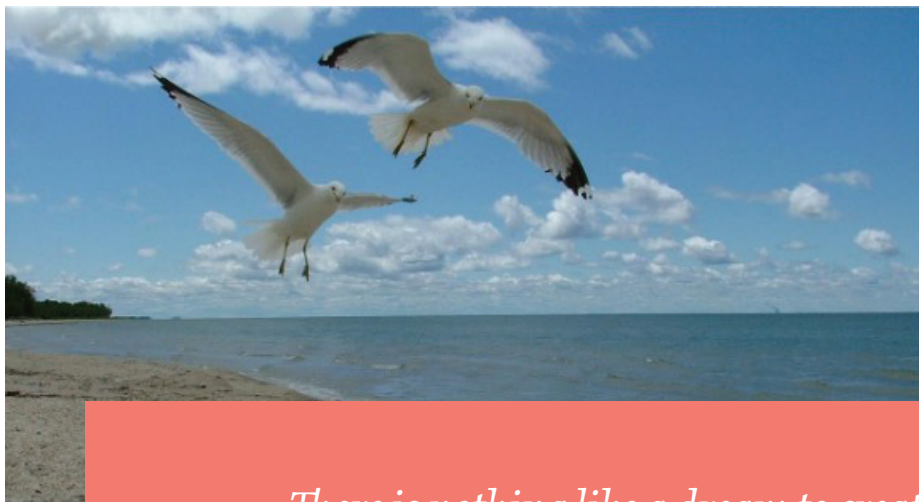
11. Τι θα λέγατε σε έναν πρωτοετή φοιτητή/τρια του Πανεπιστημίου Πατρών, που ακόμη δεν έχει ξεκαθαρίσει τις επιλογές του;

Μετά την τραγική εμπειρία της πανδημίας όλα έχουν αλλάξει. Πρώτα από όλα εμβολιαζόμαστε, φοράμε μάσκες, κρατάμε αποστάσεις και τηρούμε τις οδηγίες. Είναι πράξη ευθύνης και αλληλεγγύης το εμβόλιο και η εφαρμογή των μέτρων προφύλαξης. Το Πανεπιστήμιο Πατρών θα καταβάλει κάθε προσπάθεια έτσι ώστε να υπάρξουν τα λιγότερα προβλήματα, γιατί σίγουρα θα υπάρξουν προβλήματα. Άλλωστε είμαστε όλοι από την ίδια πλευρά του ποταμιού της κρίσης. Με υπομονή και επιμονή και με διάλογο και συγκλίσεις, Όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε. Θερμή παράκληση προς τους φοιτητές και τις φοιτητρίες μας: να ενημερώνονται από τις ανακοινώσεις που αφορούν την εκπαιδευτική διαδικασία, τη σίτιση και τη στέγαση. Επίσης να υπάρχει μια νότα αισιοδοξίας και ένα χαμόγελο. Φυσικά με τη ζωντάνια τους και τις ιδέες και προτάσεις τους να μας αμφισβητήσουν, να μας ταρακουνήσουν. Να συμμετάσχουν στον διάλογο και να καταθέτουν τις απόψεις τους. Είναι το πιο ζωντανό τμήμα της ακαδημαϊκής κοινότητας. Τους καλώ να μη διστάσουν να μας αμφισβητήσουν, να δουν πέρα από τις γραμμές, στους ορίζοντες. Εκεί είναι η ζωή! Τους εύχομαι ένα θαυμάσιο ταξίδι όχι μόνον στον κόσμο της γνώσης, αλλά και της παιδείας που, όπως λέει ο Ζαν-Πωλ Σαρτρ, «είναι ό,τι μένει όταν φεύγουν οι γνώσεις». Είναι αυτό που εν τέλει αναβαθμίζει το επίπεδο ποιότητας της ζωής και, κατά συνέπεια, διαμορφώνει το μέλλον της κοινωνίας.

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΠΟΥΣΙΟΥ

ΑΝ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ &
ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

There is nothing like a dream to create the future

Victor Hugo

Το Πανεπιστήμιο Πατρών είναι το τέταρτο μεγαλύτερο πανεπιστημιακό ίδρυμα της Ελλάδας. Έχει έδρα την Πάτρα, την τρίτη πληθυσμιακά μεγαλύτερη πόλη της Ελλάδας, μία ζωντανή, σύγχρονη φοιτητούπολη. Χάρη στην πλεονεκτική γεωγραφική της θέση οι φοιτητές έχουν γρήγορη και εύκολη πρόσβαση σε φυσικά τοπία ποικίλλου ενδιαφέροντος (βουνό και θάλασσα) της περιοχής και σε άλλες πόλεις και νησιά της Ελλάδας και της Ευρώπης. Διαθέτει μεγάλο αριθμό πολιτιστικών υποδομών (θέατρα, κινηματογράφους, χώρους συναυλιών), καθώς και χώρων διασκέδασης, όπως café, bar και restaurant.

Το Πανεπιστήμιο Πατρών έχει Τμήματα σε έξι πόλεις της Ελλάδας (Πάτρα, Αργίνο, Μεσολόγγι, Αίγιο, Πύργο και Αμαλιάδα). Κύριοι στόχοι του Πανεπιστημίου είναι η αριστεία, η διεθνοποίηση, η παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών στην εκπαίδευση, στη διδασκαλία και στην έρευνα.

Στο Πανεπιστήμιο Πατρών ο φοιτητής είναι το επίκεντρο όλων των δραστηριοτήτων του. Διαθέτει εξαιρετικό ακαδημαϊκό, διοικητικό και λοιπό προσωπικό. Πολλοί από τους Καθηγητές του Πανεπιστημίου υπηρετούν κατά περιόδους σε υψηλές κρατικές θέσεις και οργανισμούς, τόσο στην Ελλάδα όσο και την Ευρώπη.

Στο Πανεπιστήμιο Πατρών είμαστε περήφανοι για τους αποφοίτους μας που έχουν πετύχει εξαιρετικά αποτελέσματα σε διάφορους τομείς δραστηριοποίησής τους.

ΣΠΟΥΔΑΣΕ, ΔΟΥΛΕΨΕ ΣΚΛΗΡΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΕΨΕ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ!

Η διεθνής κινητικότητα είναι ένας τρόπος ζωής για το σύγχρονο φοιτητή. Είσατε η πρώτη γενιά φοιτητών που έχετε τόσες πολλές ευκαιρίες για σπουδές, για δουλειά και για ταξίδια στο εξωτερικό. Σπούδασε για ένα εξάμηνο (ή και για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα) σε πανεπιστήμιο του εξωτερικού ή πραγματοποίησε πρακτική άσκηση μέσω του **Προγράμματος Erasmus+**. Θα δεις τις σπουδές και από μια άλλη οπτική γωνία. Θα γνωρίσεις νέους φίλους, νέες κουλτούρες, νέους πολιτισμούς. Θα δεις διαφορετικούς τρόπους προσέγγισης της μάθησης και της εκπαίδευσης. Επιπλέον, θα ενισχύσεις το βιογραφικό σου σημείωμα.

Βρείτε πληροφορίες για το Erasmus+ μέσω της επίσημης ιστοσελίδας του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πατρών στο σύνδεσμο: [Erasmus - Πανεπιστήμιο Πατρών \(upatras.gr\)](https://www.upatras.gr/Erasmus).

Επικοινωνήστε με φοιτητές που μετακινήθηκαν μέσω του Προγράμματος Erasmus+ και ακούστε τις ιστορίες και τις εμπειρίες που έζησαν. Κάντε σήμερα το πρώτο βήμα. Ενημερωθείτε μέσω του συνδέσμου: <https://uopa.esngreece.gr/>

Το Πανεπιστήμιο Πατρών ενισχύει τις δράσεις του για την αύξηση του αριθμού των συμμετεχόντων στις δράσεις του Erasmus+. Το Erasmus+ είναι αναμφισβήτητη η νέα πρόκληση στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης για τους φοιτητές που θέλουν να ανοίξουν τα φτερά τους και να ταξιδέψουν σε χώρες, όχι μόνο εντός των ευρωπαϊκών συνόρων, αλλά και εκτός αυτών. Το πρόγραμμα Erasmus+ ενισχύει την ανταλλαγή μαθησιακών, διδακτικών, επιμορφωτικών και εργασιακών εμπειριών. Πιο συγκεκριμένα, υπάρχουν δύο δράσεις στο Πρόγραμμα Erasmus+:

- **Η δράση των σπουδών (Erasmus+ for Studies)**, μέσω της οποίας δίνεται η δυνατότητα στους μετακινούμενους φοιτητές να παρακολουθήσουν μαθήματα σε Ιδρύματα του εξωτερικού, με τα οποία συνεργάζεται το Πανεπιστήμιο Πατρών, ή να εκπονήσουν μέρος της πτυχιακής/διπλωματικής τους εργασίας. Αναλυτικά, οι προϋποθέσεις, η διάρκεια κινητικότητας, τα στάδια υποβολής αίτησης/επιλογής και η επιχορήγηση αναφέρονται στον ακόλουθο σύνδεσμο:

<https://www.upatras.gr/international-relations/erasmus/programma-erasmus/kinitikotita-gia-spoudes/>

- **Η δράση της πρακτικής άσκησης (Erasmus+ for Traineeships)**, μέσω της οποίας δίνεται η δυνατότητα πραγματοποίησης πρακτικής άσκησης στο εξωτερικό (σε Πανεπιστήμια, εταιρείες, Ινστιτούτα κτλ.) στοχεύοντας στην απόκτηση εργασιακής εμπειρίας. Αναλυτικά οι προϋποθέσεις, η διάρκεια κινητικότητας, τα στάδια υποβολής αίτησης/επιλογής και η επιχορήγηση αναφέρονται στον ακόλουθο σύνδεσμο:

<https://www.upatras.gr/international-relations/erasmus/programma-erasmus/kinitikotita-gia-praktiki-askisi-placements/>

ΟΦΕΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΟΙΤΗΤΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΔΡΑΣΗ **ERASMUS FOR STUDIES/TRAINEESHIPS**:

- βελτίωση των επικοινωνιακών, γλωσσικών και διαπολιτισμικών του δεξιοτήτων
- απόκτηση διαπολιτισμικών γνώσεων
- προσωπική εξέλιξη
- ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων και προσόντων
- απόκτηση εργασιακής εμπειρίας σε επιχείρηση/οργανισμό του εξωτερικού.

Σας καλωσορίζουμε θερμά στο Πανεπιστήμιο Πατρών και σας περιμένουμε να συμμετάσχετε στις δράσεις του Erasmus+ !

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων & Εξωστρέφειας – Αν. Προϊσταμένη Διεύθυνσης, κ. Ουρανία Μπουσίου

τηλ. 2610-969033, email: bousiou@upatras.gr

Τμήμα Διεθνών Σχέσεων - Αν. Προϊσταμένη – κ. Δήμητρα Σταματοπούλου

τηλ. 2610-969029, email: intern.rel@upatras.gr

κ. Νατάσσα Αναγνωστοπούλου

τηλ. 2610-996613, email: llp.outgoing@upatras.gr

από τη
ζωή
της πανεπιστημιακής
κοινότητας

Ο COVID, Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

OLMEdu: Open Lab for the up-skilling of higher educational staff in on-line Management Education

OLMEdu

Κατά την περίοδο της πανδημίας η τριτοβάθμια εκπαίδευση κλήθηκε να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις και δεδομένα. Η διδασκαλία ξαφνικά μεταφέρθηκε από το αμφιθέατρο στο διαδίκτυο αξιοποιώντας νέες τεχνολογίες και πρακτικές. Η μετάβαση αυτή δεν ήταν μια εύκολη διαδικασία κυρίως για το εκπαιδευτικό προσωπικό, το οποίο κλήθηκε εν μια νυκτί να παράσχει εξ αποστάσεως εκπαίδευση και να προσαρμόσει τη διδασκαλία στις απαιτήσεις της ηλεκτρονικής τάξης.

Το ίδρυμά μας συμμετέχει σε μια νέα πρωτοβουλία, που στοχεύει στη δημιουργία ανοιχτού εργαστηρίου για τη βελτίωση των δεξιοτήτων του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΑΕΙ ως προς την διαδικτυακή εκπαίδευση στο γνωστικό αντικείμενο της διοίκησης. Το έργο ξεκίνησε το Μάρτιο του 2021 σε συνεργασία με εταίρους από την Κύπρο, την Ελλάδα, και την Ιταλία.

Το OLMEdu θα αναπτύξει χρήσιμα και καινοτόμα εργαλεία, όπως: (α) εκπαιδευτικό περιεχόμενο και εκπαιδευτικό υλικό για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων του εκπαιδευτικού προσωπικού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χρήση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών (ΤΠΕ) και της διαδικτυακής διδασκαλίας στο αντικείμενο της διοίκησης, (β) εργαλειοθήκη για την ανάπτυξη διαδικτυακών προσομοιώσεων για την υποστήριξη της online διδασκαλίας μαθημάτων διοίκησης, και (γ) ηλεκτρονική πλατφόρμα εκμάθησης, με την μορφή Virtual Learning Management System (VLE) για το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ.

Το OLMEdu αποσκοπεί στον πειραματισμό και την ενσωμάτωση νέων προσεγγίσεων και μεθόδων διαδικτυακής εκπαίδευσης στο γνωστικό αντικείμενο της διοίκησης. Οι επιμέρους στόχοι του έργου είναι α) να παρέχει τις κατάλληλες γνώσεις και δεξιότητες που απαιτούνται, για τη χρήση νέων τεχνολογιών και εργαλείων διαδικτυακής εκπαίδευσης στο εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ, β) να ενισχύσει την ικανότητά τους να ενσωματώνουν κατάλληλες παιδαγωγικές και μεθοδολογίες στο διαδικτυακό περιβάλλον, προσαρμοσμένες στο γνωστικό αντικείμενο της διοίκησης, γ) να σχεδιάσει εκπαιδευτικές δραστηριότητες και υλικό που θα αξιοποιηθεί από το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ, ώστε να δημιουργούν φιλικά προς τους φοιτητές/τριες μαθησιακά περιβάλλοντα, δ) να αναπτύξει την ικανότητα των διδασκόντων να δημιουργούν διαδικτυακές προσομοιώσεις και να τις ενσωματώνουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, και ε) να δημιουργήσει ένα νέο αποθετήριο ανοιχτής πρόσβασης και μια διαδικτυακή πλατφόρμα πρακτικών για την ανάπτυξη δεξιοτήτων διαδικτυακής εκπαίδευσης για το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ.

www.olmedu.eu

OLMEdu

OLMEdu

Τα αναμενόμενα αποτελέσματα του έργου είναι πολυδιάστατα για τους συμμετέχοντες οργανισμούς, το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ και τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (πανεπιστήμια, φορείς χάραξης πολιτικής κ.λπ.).

Τον συντονισμό του έργου εκ μέρους του Πανεπιστημίου Πατρών έχει η Δ. Παπαδημητρίου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission.
This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. [Project number: 2020-1-CY01-KA226-HE-082724]

ArtCRelief: Entrepreneurial Empowerment for artists, cultural and creative professionals

Ο πολιτισμός και η δημιουργική βιομηχανία αποτελούν σημαντικό οικονομικό και κοινωνικό πλεονέκτημα και συμβάλλουν σημαντικά στο ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έπειτα από τις προκλήσεις του Covid-19, η δημιουργία ενός υποστηρικτικού οικοσυστήματος είναι σήμερα περισσότερο από ποτέ κρίσιμη. Και αυτό γιατί το ξέσπασμα της πανδημίας έχει ήδη απειλήσει το μέλλον των καλλιτεχνών και των επαγγελματιών στο χώρο του πολιτισμού και της δημιουργικής βιομηχανίας (ACCPs).

Το έργο ArtCRelief επιδιώκει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που επέφερε η πανδημία στους ACCPs, προκειμένου να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους με την αξιοποίηση διαφορετικών επιχειρηματικών μοντέλων. Η καλλιέργεια επιχειρηματικής στάσης, η αναβάθμιση του ρόλου της καινοτομίας στις επιχειρήσεις, ο προσανατολισμός προς την ψηφιακή πολιτιστική προσφορά και παρουσία στο διαδίκτυο και η προώθηση συνεργασιών θα μπορούσαν να υποστηρίξουν τους ACCPs για να επιβιώσουν από την πανδημική κρίση και να προετοιμαστούν για τη νέα εποχή μετά την πανδημία. Η επιβίωση στη νέα εποχή θα βασίζεται σε νέα επιχειρηματικά μοντέλα, ψηφιοποίηση, συνεργασία, καινοτομία, προσαρμογή και ευελιξία. Συγκεκριμένα το έργο επιδιώκει:

- α) να δημιουργήσει μια ολοκληρωμένη, πολυδιάστατη εκπαίδευση για τους ACCPs προσαρμοσμένη σε τοπικά/εθνικά πλαίσια και ανάγκες που επιβάλλονται από την πανδημική κρίση
- β) να καλλιεργήσει την επιχειρηματική και ψηφιακή νοοτροπία των ACCPs
- γ) να παρέχει στους ACCPs γνώσεις σχετικά με νέα επιχειρηματικά μοντέλα, με βάση την ψηφιοποίηση του πολιτισμού και τη χρήση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών (ΤΠΕ) για την προώθηση δημιουργικών προϊόντων
- δ) να προωθήσει τα κίνητρα των ACCPs, προκειμένου να γίνουν πιο προσανατολισμένοι στη συνεργασία, υιοθετώντας μοντέλα κοινωνικής επιχειρηματικότητας
- ε) να δημιουργήσει ένα ελκυστικό και εύχρηστο εκπαιδευτικό υλικό για τους ACCPs, προκειμένου να αποκτήσουν τις απαραίτητες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που θα τις προετοιμάσουν για την μετά-πανδημική εποχή
- ζ) να δημιουργήσει έναν προσαρμοσμένο χώρο εικονικής κοινότητας για ανταλλαγή γνώσεων και την καλλιέργεια συνεργασίας και καινοτομίας μεταξύ των ACCPs και άλλων ενδιαφερομένων
- η) να προωθήσει την ευαισθητοποίηση μεταξύ των υπευθύνων χάραξης πολιτικής, των ενδιαφερομένων και άλλων οργανισμών, που εμπλέκονται στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, καθώς και στους τομείς των τεχνών, του πολιτισμού και της δημιουργίας.

Το ArtCRelief θα αναπτύξει χρήσιμα και καινοτόμα εργαλεία, όπως:

- α) μία ολοκληρωμένη εκπαιδευτική προσέγγιση που θα περιλαμβάνει μαθησιακά αποτελέσματα, εκπαιδευτικό περιεχόμενο και εκπαιδευτική μεθοδολογία
- β) εκπαιδευτικό υλικό για την προετοιμασία των ACCPs για τη νέα εποχή μετά την πανδημική κρίση
- γ) μία πλατφόρμα ηλεκτρονικής μάθησης και συνεργασίας για ACCPs

Μακροπρόθεσμα προβλέπεται ότι η εφαρμογή του ArtCRelief θα επιφέρει αξιοσημείωτη βελτίωση ως προς τη δημιουργία επιχειρηματικών δεξιοτήτων και γνώσεων σε νέα επιχειρηματικά μοντέλα που θα αναπτυχθούν από τους ACCPs. Τον συντονισμό του έργου εκ μέρους του Πανεπιστημίου Πατρών έχει η Δ. Παπαδημητρίου Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων.

GoGreen: Using Augmented Reality Technology and Simulation-Based Training to Foster Green Economy

Καθώς το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής εντείνεται, αποτελεί άμεση ανάγκη η ενεργοποίηση του ιδιωτικού τομέα και των επιχειρηματιών προς την υιοθέτηση πρακτικών που εμπίπτουν στο πεδίο της πράσινης οικονομίας. Αναμφισβήτητα, ο ιδιωτικός τομέας αποτελεί την κινητήρια δύναμη οικονομικής ανάπτυξης και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη μετάβαση προς την πράσινη οικονομία. Οι πάροχοι επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (EEK) μπορούν να συνδράμουν προς την κατεύθυνση αυτή, υποστηρίζοντας τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και επιχειρηματίες να επενδύσουν στην πράσινη οικονομία· να συμβάλουν εκπαιδεύοντάς τους να αναπτύξουν εκείνες τις δεξιότητες, γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται, ώστε να ενσωματώνουν διαδικασίες και τεχνολογίες πράσινης ανάπτυξης στην παραγωγική τους διαδικασία.

Κατανοώντας την ανάγκη αυτή, το Πανεπιστήμιο Πατρών, από το Δεκέμβριο του 2020, συμμετέχει στο διετές πρόγραμμα GoGreen με επίκεντρο την καινοτομία που υλοποιείται στο πλαίσιο του Erasmus+. Κύριος σκοπός του προγράμματος είναι η ενίσχυση των δεξιοτήτων και ικανοτήτων των παρόχων EEK, προκειμένου να είναι σε θέση να υποστηρίξουν την επαγγελματική ανάπτυξη επιχειρηματιών και φορέων του ιδιωτικού τομέα, καθώς και όσων είναι πρόθυμοι να εφαρμόσουν αποτελεσματικά την «Πράσινη Οικονομία» μέσω της ανάπτυξης ενός εξειδικευμένου προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισης, το οποίο βασίζεται στην αξιοποίηση: α) της τεχνολογίας επαυξημένης πραγματικότητας, β) των εκπαιδευτικών προσομοιώσεων, και γ) των μαζικών ανοικτών διαδικτυακών μαθημάτων (MOOC).

Στο GoGreen συμμετέχουν 7 οργανισμοί από 6 Ευρωπαϊκές χώρες (Ελλάδα, Κύπρο, Ιταλία, Ισπανία, Ιρλανδία, Τσεχία), οι οποίοι ειδικεύονται στην εκπαίδευση, την επαγγελματική κατάρτιση, την επιχειρηματικότητα και την πράσινη οικονομία. Οι εταίροι του έργου πρόκειται να αναπτύξουν καινοτομίες και να ανταλλάξουν πρακτικές για να ενισχύσουν τις γνώσεις και δεξιότητες των παρόχων EEK, ώστε να υποστηρίξουν την επαγγελματική ανάπτυξη ιδιωτικών φορέων και επιχειρηματιών προς την κατεύθυνση της πράσινης ανάπτυξης.

Η κύρια ομάδα-στόχος του έργου είναι οι πάροχοι EEK, εκπαιδευτές επαγγελματικής κατάρτισης και μέντορες, οι οποίοι εμπλέκονται στο πεδίο της πράσινης οικονομίας. Στους ωφελούμενους του προγράμματος συγκαταλέγονται επίσης επιχειρηματίες, εργαζόμενοι, άνεργοι, καθώς και γυναίκες ή νέοι που ενδιαφέρονται για την πράσινη επιχειρηματικότητα.

Το έργο θα αναπτύξει παιχνίδια επαυξημένης πραγματικότητας και εκπαίδευσης και επιδιώκει τη διάδοση εναλλακτικών στρατηγικών και μεθοδολογιών για την ανάπτυξη γνώσεων, δεξιοτήτων, ικανοτήτων και αξιών σχετικά με τη μείζονα περιβαλλοντική πρόκληση της κλιματικής αλλαγής. Το πρόγραμμα θα αναπτύξει καινοτόμο εκπαιδευτικό υλικό και απαραίτητα εργαλεία για την παροχή υπηρεσιών κατάρτισης από EEK και θα συμβάλει στην ενδυνάμωση των ενδιαφερόμενων φορέων και επιχειρηματιών του ιδιωτικού τομέα, προκειμένου να ενεργούν ως παράγοντες αλλαγής προς την κατεύθυνση της περιβαλλοντικής και βιώσιμης ανάπτυξης.

Το συντονισμό του προγράμματος εκ μέρους του Πανεπιστημίου Πατρών έχει αναλάβει η Δ. Παπαδημητρίου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων.

ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΑΙΧΜΗΣ ΣΤΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ

Θερμοκήπια Πανεπιστημίου Πατρών

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΥΤΑ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Next Generation Training on Intelligent Greenhouses (NEGHTRA), Erasmus+ (2020-2023),

Τμήμα Γεωπονίας

Το Πανεπιστήμιο Πατρών συμμετέχει ως Επι-κεφαλής/συντονιστής εταίρος στο έργο “Next Generation Training on Intelligent Greenhouses - (NEGHTRA)”. Το εταιρικό σχήμα απαρτίζεται από 16 εταίρους.

5 AEI (University of Patras, Università di Bari Aldo Moro, Universidad Miguel Hernandez, Universidad de Almería, Universidade de Évora)

4 Εξειδικευμένες ΜΜΕ (TTMI Consulting Ltd, LEAF NET Ltd, CloudPharm PC, Grupo Hispetec Informatica Empresarial SA)

7 Ενδιάμεσους Φορείς (Geotechnical Chamber of Greece - GEOTEE, Confagricoltura Puglia, Instituto Formazione Operatori Aziendali - IFOA, Institut National de Recherche pour L'Agriculture - INRA, GIP Formation et Insertion Professionnelle del l' Academie of Nice, Agencia Estatal Consejo Superior de Investigacion Científicas - CEBAS and ITC Murska Sobota)

Το **NEGHTRA** είναι ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα που ασχολείται με τη μεταφορά γνώσης σε θέματα Γεωργίας Ακριβείας/Ευφυούς Γεωργίας στα θερμοκηπιακά συστήματα και στοχεύει:

Στην παροχή καινοτόμου εκπαίδευσης σχετικά με έξυπνες τεχνολογίες θερμοκηπίων, σε συνδυασμό με τη βέλτιστη αντιστοίχιση τεχνολογιών/καλλιεργειών στην Μεσογειακή λεκάνη, συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων για οικονομική και περιβαλλοντική βιωσιμότητα.

Στην ανάπτυξη ενός προσαρμόσιμου και ευέλικτου συστήματος δια βίου μάθησης, εξασφαλίζοντας αποτελεσματική εκπαίδευση υψηλής ποιότητας.

Στην παροχή γνώσης στους αγρότες (Young & new Farmers) για τον τρόπο που η καινοτομία, η επιχειρηματικότητα και η χρήση των τεχνολογιών αιχμής (Cutting Edge) μπορούν να εκσυγχρονίσουν τις επιχειρήσεις τους και να αναπτύξουν ψηφιακές δεξιότητες.

Το κύριο ζήτημα στην προσαρμογή των αγροτών στις νέες τεχνολογίες αιχμής στα θερμοκήπια είναι η έλλειψη κατάρτισης και εκπαίδευσης, το χαμηλό μορφωτικό προφίλ και η δυσπιστία που καθιστά πιο δύσκολη την αποδοχή θεμάτων κατάρτισης. Ωστόσο σήμερα, οι νέοι αγρότες φαίνεται να είναι πιο ανοιχτοί σε δραστηριότητες κατάρτισης για καινοτομία και γνώση στα θερμοκηπιακά συστήματα. Αυτό απορρέει από τη συλλογή και επεξεργασία ερωτηματολογίων που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο του έργου.

Θερμοκήπια Universidad de Évora

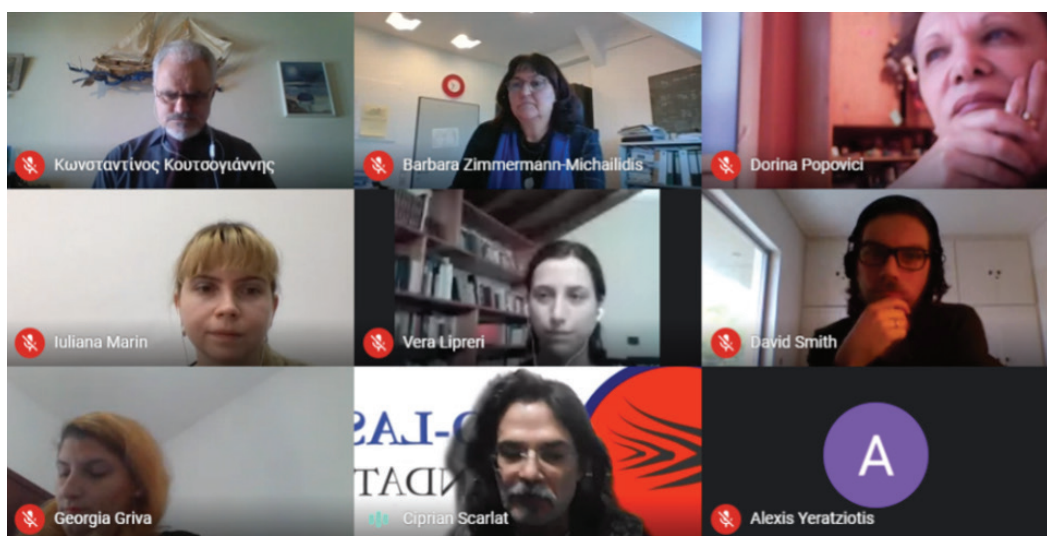
Καθένας από τους εταίρους συνεισφέρει την εμπειρία και την ικανότητα διάδοσης γνώσης, με άμεση πρόσβαση σε υπάρχουσες αγροτικές κοινότητες. Το εκπαιδευτικό υλικό θα είναι ευρέως προσβάσιμο σε 7 γλώσσες και θα υποστηριχθεί από εργαλεία εικονικής πραγματικότητας (virtual labs), εκπαιδευτικά βίντεο, εκπαίδευση μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας και βέλτιστες πρακτικές (best Practices).

Το έργο αναμένεται να συμβάλει στον εκσυγχρονισμό των θερμοκηπιακών μονάδων για την επίτευξη αυξανόμενης αποδοτικότητας και μεγαλύτερου οικονομικού δυναμικού, ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς και των περιβαλλοντικών προκλήσεων. Ως εκ τούτου, διευκολύνει την υιοθέτηση της καινοτομίας από τους υπάρχοντες και επίδοξους Ευρωπαίους αγρότες.

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο στην ιστοσελίδα του <https://www.neghtra.eu>.

Τον Νοέμβριο του 2020 ξεκίνησε το Ευρωπαϊκό έργο DIGI4ME «Παροχή δεξιοτήτων στον τομέα της υγείας, για τη δημιουργία καινοτόμων και αποτελεσματικών VET προγραμμάτων και τη βελτίωση των ψηφιακών δεξιοτήτων των επαγγελματιών υγείας και ιατρικής φυσικής» στο πλαίσιο της δράσης Erasmus+ - Key Action 2 - Sector Skills Alliances. Στο έργο συμμετέχουν 8 εταίροι από 4 χώρες, την Ελλάδα, την Κύπρο, την Γερμανία και την Ρουμανία. Το Πανεπιστήμιο Πατρών είναι ο συντονιστής φορέας (Coordinator) του έργου από την Ερευνητική Ομάδα του τμήματος Φυσικοθεραπείας του Πανεπιστημίου Πατρών με Επιστημονικό Υπεύθυνο τον κ. Κωνσταντίνο Κουτσογιάννη, Καθηγητή του Τμήματος.

Στόχος του Ευρωπαϊκού Έργου DigI4Me είναι:

- να συμβάλει στην αντιμετώπιση του χάσματος στις δεξιότητες του εργατικού δυναμικού στον τομέα της υγείας και την παροχή ενός καινοτόμου πλαισίου κατάρτισης, με ένα σύστημα πιστοποίησης
- να βελτιώσει την ψηφιακή κατάρτιση δεξιοτήτων στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης
- να συμβάλει στην αναβάθμιση της προσβασιμότητας σε ποιοτικό εκπαιδευτικό πλαίσιο (προσαρμογή κατάλληλων εκπαιδευτικών εργαλείων και ανάπτυξη εκπαιδευτικού υλικού για συγκεκριμένους χρήστες)
- να συμβάλει στην ανάπτυξη ενός πλαισίου μαζικών ανοικτών διαδικτυακών μαθημάτων (MOOCs) για ψηφιακές δεξιότητες στην ιατρική απεικόνιση, συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογιών υπολογιστικής ευφυΐας
- να συμβάλει στον σχεδιασμό ενός πλαισίου πιστοποίησης των δεξιοτήτων και ικανοτήτων των καταρτιζόμενων

Πληροφορίες για το Έργο μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του και στα κοινωνικά δίκτυα:

<https://digi4me.eu/>

<https://www.facebook.com/digi4me>

<https://www.instagram.com/digi4me.eu/>

<https://twitter.com/digi4me1>

Στη δεκαετία του 1980, η Πάτρα βίωνε έντονα την αποβιομηχανισή της. Οι κραταιές βιομηχανίες της, δημιουργήματα ευφύν ανθρώπων στον 19ο και στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα, η μία μετά την άλλη περιέπτασαν σε μαρασμό και, μη μπορώντας να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις, ανέστειλαν τις δραστηριότητές τους. Χιλιάδες εργαζόμενοι έχασαν τη δουλειά τους. Η πόλη παρήκμαζε. Ωστόσο, η ίδρυση του Πανεπιστημίου Πατρών το 1964, ήταν ένα σημαντικό γεγονός για την πόλη και την οικονομία της. Ο προσανατολισμός του Πανεπιστημίου στο ξεκίνημά του εστίαζε στις θετικές επιστήμες. Άργησε να στραφεί στις θεωρητικές. Τα πρώτα τμήματα ανθρωπιστικών επιστημών, ξεκίνησαν την λειτουργία τους το 1983. Η δεκαετία του 1980 υπήρξε εξαιρετικά γόνιμη χρονιά για την πόλη: το 1983 ιδρύεται η Πολυφωνική Χορωδία Πατρών, το 1986 ξεκινάει το Διεθνές Φεστιβάλ Πατρών και ιδρύεται το Δημοτικό Ωδείο Πατρών, και λίγο αργότερα η περίφημη Ορχήστρα «Οι σολίστ της Πάτρας». Το 1988 ιδρύεται το ΔΗΠΕΘΕ.

Εν τω μεταξύ τον Ιούλιο του 1981, πραγματοποιείται το πρώτο Συμπόσιο Ποίησης, υπό την αιγίδα του Πανεπιστημίου, το οποίο έμελλε να εξελιχτεί σε σημαντικό θεσμό για την ποίηση. Την ίδια εποχή, στις 10 Ιουλίου 1981, ξεκινάει την λειτουργία του και το Πολύεδρο. Σε ένα κτήριο του 1859 η Όλγα Νικολοπούλου και ο Κώστας Καπέλλας στέγασαν βιβλιοπωλείο, γκαλερί, κατάστημα με χειροποίητα και café.

Το Πολύεδρο, υπήρξε και παραμένει, ένα από τα πλέον ενημερωμένα βιβλιοπωλεία σε πανελλήνια κλίμακα. Πρώτο το Πολύεδρο από όλα τα άλλα βιβλιοπωλεία, όχι μόνο της Πάτρας αλλά πανελληνίως, καθιέρωσε τις παρουσιάσεις βιβλίων, κυρίως των νέων κυκλοφοριών· όχι μόνο λογοτεχνικών, αλλά βιβλίων όλων σχεδόν των γνωστικών αντικειμένων, αν και ήταν έκδηλη η προτίμηση για την ποίηση και την πεζογραφία. Η προώθηση της ποίησης υπήρξε επιλογή του Πολύεδρου. Ιδίως η μεταπολεμική ποίηση σε όλη της τη διαχρονία βρήκε μια από τις πιο φιλόξενες στέγες. Τα ράφια του Πολύεδρου φιλοξένησαν και φιλοξενούν σχεδόν όλες τις ποιητικές συλλογές γνωστών αλλά και λιγότερο γνωστών ποιητών. Τα τελευταία είκοσι χρόνια – με τις εκδηλώσεις των έξι κύκλων ποίησης, που διοργάνωσε – παρουσιάστηκαν περισσότεροι από διακόσιοι ποιητές. Ανάμεσά τους πολλοί νέοι αξιόλογοι δημιουργοί.

Όπως εύκολα μπορεί κανείς να εικάσει, οι πρωτοβουλίες αυτές όχι μόνον δεν είχαν σκοπό το κέρδος, αλλά, αντίθετα, προκάλεσαν πολύ μεγάλο οικονομικό κόστος. Όμως, το πατρινό κοινό είχε την ευκαιρία να δει και να ακούσει από κοντά σπουδαίους λογοτέχνες της Ελλάδας, σημαντικούς κριτικούς της λογοτεχνίας, στοχαστές, πανεπιστημιακούς δασκάλους. Ανάμεσά τους, υπήρξαν πνευματικοί άνθρωποι που αγάπησαν τον χώρο και τους εμπνευστές του και έρχονταν ξανά και ξανά. Από το Πολύεδρο πέρασε η αφρόκρεμα της ελληνικής διανόησης. Γ. Π. Σαββίδης, Δ. Ν. Μαρωνίτης, Γιάννης Δάλλας, Βύρων Λεοντάρης, Κική Δημουλά, Μανώλης Αναγνωστάκης, Τίτος Πατρίκιος, Γιώργος Χειμωνάς, Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ, Θανάσης Βαλτινός, Χρήστος Γιανναράς είναι κάποια ονόματα που ανακαλώ δίχως ιδιαίτερη προσπάθεια.

Οι πολλές και ευρηματικές πρωτοβουλίες του Πολύεδρου όχι μόνον έδωσαν πνευματική τροφή στο κοινό της Πάτρας αλλά και αποτέλεσαν το πρότυπο, για δημιουργία παρόμοιων κινήσεων σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Το Πολύεδρο έγινε βαθμηδόν αυτό που λέμε «στέκι» για πολλούς πατρινούς και για «ψαγμένους» φοιτητές. Στις «Αναγνώσεις του Σαββάτου», άνθρωποι της πόλης – και όχι μόνο – διάβαζαν και μοιράζονταν με το κοινό αγαπημένα τους κείμενα. Κάποιες δράσεις γνώρισαν ιδιαίτερη επιτυχία: στην ενότητα για την «Μικρή φόρμα στον πεζό λόγο» – ένα απαιτητικό λογοτεχνικό είδος – το πατρινό κοινό γνώρισε την πρόσφατη δημιουργία παλαιότερων και νεότερων πεζογράφων. Στην ενότητα «Ερως ad aeternitatem: περιπέτειες του ερωτικού λόγου» – ένας εξαιρετικά οργανωμένος κύκλος ομιλιών με πολλούς συμμετέχοντες – αναδείχτηκαν θέματα όπως: Ποια είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ερωτικής λογοτεχνίας; ποια τα όριά της; υπάρχει χυδαιότητα στην Τέχνη;

Σε ποιον βαθμό η λογοτεχνία διαμορφώνεται από την ιστορική συγκυρία και πώς, με τη σειρά της, διαμορφώνει την κοινωνία που την υποδέχεται. Στους δύο κύκλους «Ξαναδιαβάζοντας συγγραφείς και κείμενα του 20ού αιώνα», το Πολύεδρο προσπάθησε και τα κατάφερε να φέρει σε επαφή τη νέα γενιά αναγνωστών με σημαντικά κείμενα και συγγραφείς του 20ού αιώνα, μέσα από μια φρέσκια ματιά. Στον κύκλο «Η λογοτεχνία στον 19ο αιώνα», αναδείχθηκε μια περίοδος που οι περισσότεροι αναγνώστες αγνοούν, η ρομαντική περίοδος. Οι αναγνώστες γνωρίζουν, ως επί το πλείστον, έργα που γράφτηκαν το τελευταίο τέταρτο του αιώνα, δηλαδή των Παπαδιαμάντη, Βιζυηνού, Ροΐδη, Μιχαήλ Μητσάκη. Το Πολύεδρο συμπλήρωσε τα κενά με ποιοτικές επιλογές δι-
νοντας την ευκαιρία στο κοινό της Πάτρας να απολαύσει λιγότερο γνωστά κείμενα.

Αλλά πέρα από τη λογοτεχνία το Πολύεδρο έχει σημαντική συνεισφορά και στο χώρο των εικαστικών. Στην ατμοσφαιρική γκαλερί του πολλοί γνωστοί ζωγράφοι εξέθεσαν τα έργα τους, ενώ συχνά νέοι εικαστικοί καλλιτέχνες έδειξαν στο κοινό της πόλης τη δουλειά τους. Οι επιλογές των εξαιρετικά ενημερωμένων ιδιοκτητών του Πολύεδρου έδωσαν την ευκαιρία στους φιλότεχνους της πόλης να απολαύσουν σημαντικούς δημιουργούς όπως ο Δημοσθένης Κοκκινίδης, ο Χρόνης Μπότσογλου, ο Σωτήρης Σόρογκας, ο Αλέκος Λεβίδης, ο Αλέξης Κυριτσόπουλος, ο Εδουάρδος Σακαγιάν, ο Χρήστος Μποκόρος και πολλοί νεότεροι ζωγράφοι.

Βιβλιοπαρουσιάσεις, αφιερωματικές βραδιές, εικαστικές εκθέσεις, συναυλίες, θεατρικά δρώμενα και πλήθος άλλων δραστηριοτήτων, που η δημιουργική σκέψη των ανθρώπων του Πολύεδρου πραγματοποίησε αυτά τα 40 χρόνια λειτουργίας του, συνετέλεσαν ώστε το Πολύεδρο να καταστεί ευφήμως γνωστό και πέραν της ελληνικής επικράτειας. Σχεδόν όλοι οι νεοελληνιστές που κατέχουν έδρα νεοελληνικών σπουδών σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, ήρθαν ως ομιλητές στο βιβλιοπωλείο: ο Μάριο Βίττι, ο Ρόντρικ Μπήτον, ο Νικόλα Κροτσέτι, ο Ντέιβιντ Κόννολι κ.α. Το κύρος του Πολύεδρου ενισχύθηκε και με τη συνδρομή σημαντικών πνευματικών ανθρώπων: για παράδειγμα, με τον Ντίνο Χριστιανόπουλο και τον Δημήτρη Μαρωνίτη, που επέλεξαν το Πολύεδρο για την πρώτη δημόσια ανάγνωση των μεταφράσεων τους, ο πρώτος του *Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου* και ο δεύτερος της *Οδύσσειας* και της *Ιλιάδας*, πριν αυτές τυπωθούν και κυκλοφορήσουν. Επιπλέον, στον κήπο του Πολύεδρου, η δημιουργική φαντασία της Όλγας Νικολοπούλου και της κόρης της συχνά έφερε σε επαφή μαθητές μικρής ηλικίας με συγγραφείς, αλλά και με παραδοσιακές δραστηριότητες, δημιουργώντας αυτοσχέδιες εκπαιδευτικές δράσεις ή συμμετέχοντας σε προγράμματα με συγγραφείς, εικαστικούς δημιουργούς, εκπαιδευτικούς κ.ο.κ. Δίπλα σε όλα αυτά, το μαγαζί της Όλγας με ρούχα, κοσμήματα και αξεσουάρ, σφραγισμένα από την προσωπική της δημιουργικότητα και καλαισθησία.

Εδώ πρέπει να διευκρινιστεί ότι το Πολύεδρο δεν λειτούργησε όλα αυτά τα χρόνια με επιχειρηματική λογική, παρά την κρίση και τις οικονομικές δυσκολίες. Θα έλεγα μάλλον ότι το οικονομικό κίνητρο ήταν πάντα σε δεύτερη μοίρα. Από τη δεκαετία του 1980 και εξής το Πολύεδρο συνέβαλε κατά πολύ στην πολιτιστική αναζωογόνηση της Πάτρας και στην καλλιέργεια της ευαισθησίας των Πατρινών, αναβάθμισε το κοινό γούστο, άνοιξε τους καλλιτεχνικούς ορίζοντες των χιλιάδων θαμώνων του. Κυρίως όμως το Πολύεδρο έδρασε, όλα αυτά τα χρόνια, ως κυψέλη πνευματικής δημιουργίας, ως λογοτεχνικό στέκι, ως φυτώριο και βήμα νέων δημιουργών. Σ' αυτό το περιβάλλον, οι συζητήσεις και οι ανταλλαγές απόψεων, βοήθησαν την εξέλιξη του στοχασμού και της σκέψης, τις αναζητήσεις και τις πνευματικές αγωνίες, πρόσφεραν οξυγόνο για να αναπνέει ελεύθερα η ποίηση και η πεζογραφία. Η καλαισθησία των δημιουργών του, άλλωστε, αντικατοπτρίζεται και στα εξαιρετικά επιμελημένα προγράμματα και στις εκδόσεις που κατά καιρούς έχει κάνει.

Είναι γνωστό ότι η χρεωκοπία προκάλεσε σφοδρές αναταράξεις και στον χώρο του βιβλίου. Παλαιοί και ισχυροί εκδοτικοί οίκοι γκρεμίστηκαν, πάμπολλα βιβλιοπωλεία στην επικράτεια έκλεισαν, νέα εκδοτικά ήθη επικράτησαν. Η τεχνολογία έχει εγκαινιάσει ή και καθιερώνει νέες συμπεριφορές στο επιχειρηματικό γίγνεσθαι, δημιουργώντας συνθήκες που επηρεάζουν δραστικά όχι μόνον επιχειρήσεις, αλλά και τη λειτουργία πολιτιστικών φορέων με τον προσανατολισμό και τις στοχεύσεις του Πολύεδρου. Και η πανδημία, πρόσθεσε και άλλες δυσκολίες στις ήδη κουρασμένες πλάτες αυτών των ρομαντικών επιχειρηματιών που προτάσσουν την αισθητική καλλιέργεια, την πνευματική αρτιότητα, την ποιότητα, τις αξίες του ανθρωπισμού στην εποχή της αγοράς και του κέρδους.

Το γεγονός ότι το Πολύεδρο αντέχει οφείλεται ασφαλώς στο πείσμα των εμπνευστών του, αλλά ενδεχομένως και στον πνευματικό πλούτο που έχει συσσωρευτεί στον χώρο του όλα αυτά τα χρόνια, που διαχέει την αύρα του στον παραμυθένιο κήπο. Η παραχώρηση του πλούσιου αρχείου του Πολύεδρου στο Εργαστήριο Αρχαικών Τεκμηρίων-Τύπου του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών είναι μια εξαιρετική επιλογή, καθώς η συστηματική μελέτη του πολύτιμου υλικού που έχει συγκεντρωθεί τα τελευταία σαράντα χρόνια θα συμβάλει στην καταγραφή άγνωστων σημαντικών στιγμών της πολιτιστικής ιστορίας της πόλης μας.

φοιτητικές (προ)τάσεις

ΤΑ ΜΕΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΜΕΛΙΩ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ, ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΥΠ. ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ, MSC, ΓΕΩΛΟΓΟΣ

Στο πλαίσιο ενίσχυσης της εξωστρέφειας και επικοινωνίας, το Πανεπιστήμιο Πατρών διατηρεί ενεργά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με σκοπό την τόνωση της ενημέρωσης όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά και των φίλων της.

Ακολουθώντας τις σελίδες σε **Facebook**: Πανεπιστήμιο Πατρών-University of Patras (<https://www.facebook.com/upatras>), **Instagram**: upatras (<https://www.instagram.com/upatras>) και **Twitter**: upatras (<https://twitter.com/upatras>) μπορείτε να ενημερώνεστε για όλες τις τελευταίες εξελίξεις που αφορούν το Πανεπιστήμιο Πατρών.

Στο πλαίσιο δημιουργίας του κοινωνικού δικτύου των απόφοιτων του Πανεπιστημίου (https://alumni.upatras.gr/alumnisocialnetwork/?fbclid=IwAR1a5CKDBEoAmN8CaVfQTLGYLCYaAHmprkgVqLSvGhhuSoIUUEwqp mX2S_Fs), έτσι ώστε να διατηρηθούν «ζωντανές» οι αναμνήσεις των φοιτητικών χρόνων, διαμορφώθηκε αντίστοιχη σελίδα στο **Facebook**: Απόφοιτοι Πανεπιστημίου Πατρών-University of Patras Alumni (<https://www.facebook.com/upatrasalumni>) με σκοπό οι απόφοιτοί μας να μείνουν σε επαφή, αλλά και να ενημερώνονται για καίρια ζητήματα που τους απασχολούν. Επιπλέον, το Πανεπιστήμιο Πατρών διαθέτει ενεργό προφίλ στον ιστότοπο επαγγελματικής κοινωνικής δικτύωσης – **LinkedIn** (<https://www.linkedin.com/universityofpatras>), τον οποίο μπορείτε να ακολουθήσετε εξίσου.

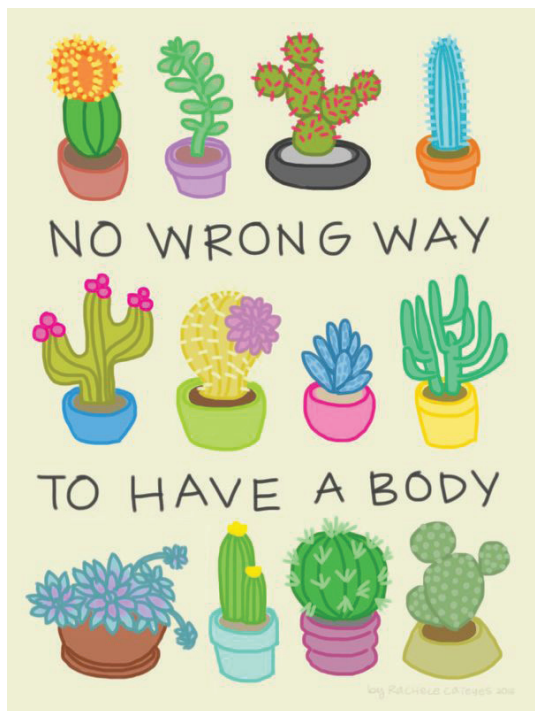
Ενδεικτικά σύμφωνα με τις μετρήσεις του Αυγούστου 2021, η σελίδα στο Facebook φιλοξενεί 17.636 ακόλουθους, ενώ στο LinkedIn 42.313. Σε όλα τα μέσα παρατηρήθηκε σημαντική αυξητική τάση το τρέχον χρονικό διάστημα. Σας ευχαριστούμε!

Ακολούθησε και εσύ τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και μάθε πρώτος από την ίδια την πηγή των επιστημονικών εξελίξεων και όχι μόνο, όλα όσα λαμβάνουν χώρα στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Με σύμμαχο την τεχνολογία παραμένουμε όλοι μαζί ασφαλείς και ενημερωμένοι.

Καλή, δημιουργική και άκρωτος Upatras social mediακή συνέχεια σε όλους!

«ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ»

ΓΕΩΡΓΙΑ ΛΑΛΙΩΤΗ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Το καλοκαίρι έφυγε. Και φεύγοντας, πήρε μαζί του τις ανησυχίες που έφερε πριν λίγους μήνες στον νου των περισσότερων ανθρώπων: «πρέπει να χάσω κιλά για να κυκλοφορήσω», «πρέπει να καμουφλάρω καλά τα άσχημα σημεία του κορμιού μου... ίσως να φορέσω κάτι πιο μακρύ», και άλλες φαιδρές σκέψεις που εμφανίζονται κάθε άνοιξη και πριν προλάβει να έρθει το φθινόπωρο τις έχουν ήδη σβήσει τα κύματα στην ακροθαλασσιά.

Δεν είναι όμως έτσι για όλους. Για αρκετούς αυτά τα άγχη ούτε σβήνουν ούτε είναι φαιδρά, αλλά επιβαρύνουν αρκετά την καθημερινότητά τους, χειμώνα-καλοκαίρι. Λίγο καιρό πριν, μια έφηβη έφυγε από τη ζωή λόγω ιατρικών επιπλοκών μετά την τοποθέτηση γαστρικού δακτυλίου. Η αιτία – και αφορμή να ήταν, εν προκειμένω είναι το ίδιο – για αυτήν της την απόφαση ήταν το bullying, το οποίο υφίστατο για την εμφάνισή της.¹

Κι ενώ στα social media γίνεται ένας αγώνας για την αποδοχή του εαυτού όπως είναι και την αποδοχή των άλλων,² έχει προκύψει κι ένας αντίθετος αγώνας με το να θεωρείται αντιαισθητικό οτιδήποτε φυσικό που αποκλίνει από τα ισχύοντα πρότυπα ομορφιάς.³

Υπάρχουν ακόμη σήμερα πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι έχουν ένα δεδομένο μοντέλο στο μυαλό τους, και προσπαθούν να το εφαρμόσουν τόσο στους ίδιους όσο και στους γύρω τους. Η πίεση που ασκούν στον εαυτό τους είναι μια θλιβερή πραγματικότητα. Η πίεση ή η κριτική που ασκούν στους άλλους, όμως, αγγίζει τα όρια του εγκλήματος.

Σε μια κοινωνία τόσο βίαιη και με πολλά προβλήματα και άγχη, κάθε άτομο έχει την ανάγκη του συνανήκειν. Κι ενώ θεωρητικά αυτό συμβαίνει de facto, ουσιαστικά η ίδια η κοινωνία θέτει προϋποθέσεις για το ποιον θα αποδεχτεί στην κοινότητά της «με δόξα και τιμή». Μέχρι εδώ όλα βαίνουν καλώς. Όταν, όμως, οι προϋποθέσεις αυτές διαστρεβλώνονται και αντί να αφορούν το ηθικό ή πνευματικό επίπεδο σχετίζονται με την εξωτερική εμφάνιση των ανθρώπων, αρχίζουν τα προβλήματα.

Η κοινωνία, επομένως, για να δεχτεί στους κόλπους της ως ισάξια μέλη μεταξύ τους τα άτομα, επιβάλλει την υιοθέτηση ενός συγκεκριμένου προτύπου και παραγνωρίζει καθετί που αποκλίνει (ως προς το βάρος· ως προς το ύψος· ως προς το χρώμα· ως προς την προφορά· ως προς τις ερωτικές επιλογές, που δεν συνιστούν μεν εξωτερικό χαρακτηριστικό, αλλά ούτε και δείκτη της ηθικής και του ποιού του χαρακτήρα ενός ατόμου). Έτσι, οι άνθρωποι – και κυρίως οι πιο αδύναμοι – αναγκάζονται να ακολουθήσουν πιστά αυτό το τυποποιημένο μοντέλο, ώστε να αισθανθούν τη συνύπαρξη που έχουν τόση ανάγκη να βιώσουν. Κατά συνέπεια, θυσιάζουν τον χρόνο, τη διάθεση, και, πολλές φορές, την υγεία τους ή, σε ακραίες περιπτώσεις, και την ίδια τη ζωή τους για να ομοιάσουν με κάτι που τους επιβάλλεται έξωθεν και το οποίο ουσιαστικά

¹ Βλ. <https://youtu.be/wy3R-fEoZv4> και https://www.youtube.com/watch?v=Y_SpNYZ-6tQ

² Πχ. <https://www.youtube.com/watch?v=uDowwhoEU4w&feature=youtu.be>, <https://www.youtube.com/watch?v=ASuucABkLU>, https://www.instagram.com/p/CQfxV6rBeoZ/?utm_medium=copy_link και γενικότερα η Σοφία Μουτίδου ασχολείται αρκετά και τακτικά με τέτοια θέματα και στο instagram και στο youtube. Γενικά, υπάρχουν και άλλες σχετικές δημοσιεύσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

³ https://www.instagram.com/tv/CPixGUrhuMo/?utm_medium=copy_link

δεν θα έπρεπε να τους επηρεάζει καθόλου.⁴ Και δυστυχώς, αγνοούν ότι όλο αυτό είναι μια πλασματική ανάγκη δημιουργημένη από την ίδια την κοινωνία. Αντιθέτως, θεωρούν την εμφάνισή τους άμεσα και απαραίτητα συνυφασμένη με την επιτυχία σε διάφορους τομείς της ζωής τους, από τον ερωτικό μέχρι τον επαγγελματικό.⁵ Πράγμα που, φυσικά, δεν ισχύει, όπως άλλωστε αποδεικνύουν και τα παραδείγματα ανθρώπων που είναι επιτυχημένοι και αξιαγάπητοι χωρίς να ακολουθούν τη νόρμα της ομορφιάς και αυτού που θεωρείται από την κοινωνία αποδεκτό ή αισθητικά ωραίο.⁶

Συνοψίζοντας, παραθέτω τη δική μου οπτική: Πάντοτε λάτρενα την αρμονία που δημιουργούν τα τόσα διαφορετικά βότσαλα στην ακτή. Άλλα ανοιχτόχρωμα, άλλα σκουρόχρωμα, λευκά, μαύρα, χρωματιστά, κάποια μικρά, κάποια μεγάλα, μερικά λεία, μερικά τραχιά. Η επιβεβαίωση πως φυσιολογικό είναι το διαφορετικό· το όμοιο είναι απλά συνηθισμένο...

4 Ο Πάμπλο Μεσίες το θέτει τόσο απλά και ξεκάθαρα: «Πεθαίνεις, κατάλαβες; Πεθαίνεις. Όλοι πεθαίνουμε βέβαια, αλλά σ' το λέω γιατί είσαι τόσο μαλάκας που πρέπει να σου το θυμίζουν. Πεθαίνεις κι έχασες τόσο χρόνο να ασχολείσαι με το πώς σε κοιτάζουν, και είναι κρίμα». Βλ. Πάμπλο Μεσίες, *Τα μάτια*, μτφρ. Μαρία Χατζηεμμανουήλ, Θέ-ατρο του Νέου Κόσμου, 2019, σ. 24. (1^η παράσταση: 17/01/2019. Υπάρχει διαθέσιμη online στο κανάλι του θεάτρου του Νέου Κόσμου στο youtube: https://www.youtube.com/watch?v=zrcj_K78Yr4).

5 Νομίζω ότι αξίζει να παραθέσω εδώ ένα απόσπασμα από το βιβλίο την *Ψηλικάτζου* της Κωνσταντίνης Δελημήτρου: «Δε θεωρώ ότι οι όμορφες χρίζουν [sic] επιβράβευσης απ' τη στιγμή που τους δόθηκε αυτό το δώρο χωρίς να κάνουν κάτι οι ίδιες. Έπειτα, είναι κάτι παροδικό και σχεδόν υποκειμενικό. Γι' αυτές τις γυναίκες, όμως, είναι πανά-κεια. Άπαξ και το διαθέτεις, είσαι όλα τα καλά του κόσμου. Αποδίδουν στην εμφάνιση την καλλιέργεια, την αξία, την προσωπικότητα κι ένα σωρό άλλα εκτός από αυτό που θα 'πρεπε.» Βλ. Κωνσταντίνα Δελημήτρου, *Η Ψηλικάτζου*, Introbooks, 2007, σ. 59. Η πλαγιολογία δική μου.

6 Αξίζει μια ματιά σε συνεντεύξεις επιτυχημένων καλλιτεχνών που μιλούν γι' αυτό, όπως για παράδειγμα: <https://www.youtube.com/watch?v=HPjU2x-k9LY>, <https://www.in.gr/2019/12/16/life/fizz/sofia-filippidou-ti-tis-eixe-pei-aggeliki-nikolouli-gia-tous-dyo-ksenous/> (παραθέτω την επιτομή: «Το "ρ" ήταν ένα ζήτημα μιας μικρής αναπηρίας, αλλά ήμουν άριστη και οι καθηγητές μου θεωρούσαν ότι ήμουν γεννημένη για την τέχνη. Το ότι δεν λέω το "ρ" είναι το σήμα κατατεθέν μου. Αν ξαφνικά το πω θα τρομάξω.»), <https://www.lifo.gr/proswpa/athenians/eleni-oyzoynidoy-eytyhos-poy-den-me-ekane-o-theos-enzeni-i-astraftera-omorfi> (παραθέτω την επιτομή: «Μου έλεγαν όλοι να δώσω εξετάσεις στη δραματική. Είχα κάποιες αμφιβολίες, γιατί ήμουν ένα εύσωμο κορίτσι και ήθελαν τις ψηλές και ευθυτενείς. Φοβόμουν ότι δεν θα τα καταφέρω. Στον δεύτερο κύκλο ήταν παρών και ο Βασίλης Παπαβασιλείου, διευθυντής τότε του ΚΘΒΕ. Έμαθα εκ των υστέρων ότι η επιτροπή ήταν έτοιμη να με κόψει επειδή ήμουν παχουλούλα και ο Παπαβασιλείου χτύπησε το χέρι του στο τραπέζι και είπε "όχι, δεν μπορείτε, όταν μπαίνουν καρποί στο θέατρο, να μην τους αφήνετε να ανθίσουν". Στη σχολή οι καθηγητές μου έλεγαν να αδυνατίσω. Τελειώνοντας έχασα κάποια κιλά κι ένιωσα καλύτερα. Δεν έλαβα ποτέ αρνητικά σχόλια, ούτε λαμβάνω, ίσα-ίσα το αγάπησα πολύ αυτό το σώμα που μπορεί να κάνει πολλά πράγματα και είχα ευκαιρίες για μεγάλη γκάμα ρόλων. Ευτυχώς που δεν με έκανε ο Θεός ενζενί ή αστραφτερά όμορφη, νομίζω ότι δεν θα είχα τη ζωή που έχω τώρα και, κυρίως, αυτή την καλλιτεχνική υπόσταση που με ευχαριστεί πολύ.»). Αξιοσημείωτο επίσης το χωρίο: «Η ύπαρξη διαφορετικής θρησκείας ήταν για εμάς μια φυσική κατάσταση. Ούτως ή άλλως, είναι πολυπολιτισμική η Κομοτηνή, έχει Εβραίους, Αρμένιους, Μουσουλμάνους, Βούλγαρους, Ρώσους, απ' όλα. Γεννήθηκα μέσα σε έναν κόσμο εξ ορισμού πολύχρωμο, πολύ νωρίς κατάλαβα ότι δεν έχουμε όλοι την ίδια θρησκεία, το ίδιο χρώμα, και αυτό για μένα είναι η κανονικότητα.»).

Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΔΙΑΜΕΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΑΠΑΝΤΗΣ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

« ...Η τέχνη σε όλες τις κοινωνίες δεν προσφέρει στον καταναλωτή την ευχαρίστηση στις αισθητικές του ανάγκες, αλλά είναι ένας οδηγός διδασχής και μαθητείας στην πραγματικότητα που μας περιβάλλει...»

Κλοντ Λεβί-Στρος

Μετά από δυο χρονιές υγειονομικής κρίσης λόγω κορονοϊού, αναγκαστήκαμε να συμβιβαστούμε σε νέα δεδομένα που αφορούν διάφορες εκφάνσεις της ζωής μας, είτε ιδιωτικής είτε δημόσιας. Έτσι, όλοι μας βιώσαμε πρωτόγνωρες καταστάσεις, όπως ο αναγκαστικός εγκλεισμός στο σπίτι, η αποφυγή επαφών, η τηλεργασία (η οποία ως όρος ή ως πραγματικότητα δεν παραξενεύει πλέον κανέναν) και η διασκέδαση είτε μέσω διαδικτύου είτε με εναλλακτικούς τρόπους. Αρκετοί επαγγελματικοί κλάδοι επλήγησαν και αρκετά νοικοκυριά δέσμια του εγκλεισμού αναζήτησαν τρόπους διαφυγής. Όσον αφορά το θέατρο, ενυπάρχει και στις δυο προαναφερθείσες καταστάσεις· και ως επαγγελματικός κλάδος αντιμετώπισε δυσκολίες επιβίωσης και ως τρόπος διασκέδασης έπρεπε να προσαρμοστεί, ώστε να αποτελέσει τρόπο διασκέδασης-διαφυγής, για τον κόσμο που ήταν κλεισμένος σπίτι του.

Το θέατρο ως σύμβαση έχει αρκετά κοινά και με άλλους χώρους, όπως τα γήπεδα και οι εκκλησίες· και σε αυτούς τους χώρους διαδραματίζονται κάποια γεγονότα σε ένα προσαρμοσμένο – γραμμικό συνήθως – στα γεγονότα αυτά χρόνο. Ό, τι συμβαίνει στα γήπεδα στις εκκλησίες και στο θέατρο είναι μια μορφή διασκέδασης ή τελετουργίας. Οι θεατές τοποθετούνται σε συγκεκριμένες θέσεις για να παρακολουθήσουν, το τελετουργικό ή μη, θέαμα (μια μεγάλη ομάδα ατόμων παρακολουθεί μια μικρότερη). Όμως, από όλες τις προαναφερθείσες δομές, η μοναδική οικονομικά αυτοσυντηρούμενη είναι το θέατρο (εννοείται πως δεν αναφερόμαστε σε κρατικά επιδοτούμενα θέατρα τύπου Εθνικό, Κ.Θ.Β.Ε. κ.α., αλλά στα αριθμητικώς περισσότερα ιδιωτικά θέατρα). Τα θέατρα αυτά, εκτός από οικονομική τους φθορά ως εταιρίες, οδήγησαν σε ανάλογη οικονομική φθορά και τους συνεργάτες που υποστηρίζουν τις παραστάσεις που ανεβαίνουν στα θέατρα, όπως ηθοποιοί, φωτιστές, ενδυματολόγοι κ. ά. Μην ξεχνάμε πως μια θεατρική παράσταση είναι ένα συμπλήρωμα από τέχνες που οδηγούν στο τελικό θέαμα και πως τα διαφορετικά επαγγελματικά πεδία των επιμέρους τεχνών, όπως υποστηρίζει ο Bourdieu, ενσωματώνονται σε υποκειμενικές- οικονομικές σχέσεις με άλλα πεδία.

Όμως, εκτός από τα αρνητικά υπάρχουν και ορισμένα θετικά σημεία που προέκυψαν λόγω της υγειονομικής κρίσης. Παραστάσεις, όπως ο Άμλετ του Εθνικού Θεάτρου το 2020 που κατά μέσο όρο θα το έβλεπαν 10.000-15.000 άτομα, το είδαν 25.000. Αντιλαμβανόμαστε πως το θέατρο, λειτουργώντας ως ζωντανός οργανισμός, αντέδρασε και δημιούργησε μια σχέση μεταξύ «αμεσότητας» και μεσοποίησης. Σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε πως το θέατρο δανείζει την τέχνη του στο διαδίκτυο και όχι το αντίθετο. Τα μέσα ουσιαστικά λειτουργούν ως μεταβιβαστές του μηνύματος (υπάρχει η σχετική μελέτη από τους Κλοντ Σάνον και Γουόρεν Γουίβερ).

Έτσι, προέκυψαν διαδικτυακές παραστάσεις, οι οποίες έδειξαν πως μπορεί να υπάρχει και το διαδικτυακό είδος θεάτρου. Το οποίο κατά την άποψή μας ήρθε για να μείνει· ενέχει αρκετές ευκαιρίες και απευθύνεται σε ένα ευρύτερο από το ζωντανό θέατρο κοινό. Βέβαια, αυτό δεν είναι κάτι νέο, καθώς το 1993 είχε γίνει η πρώτη διαδικτυακή παράσταση με τίτλο Άμλετ (παρωδία του Άμλετ) καθιστώντας το μέσο ως τόπο παράστασης. Έτσι, προκύπτει ο όρος διαμεσικότητα ο οποίος πλέον εμφολωρεί σε τέτοιου είδους παραστάσεις. Επίσης, η διαμεσικότητα εμπεριέχει και προεκτάσεις διακειμενικότητας, με δεδομένο πως η τελευταία είναι η ορατή αποτύπωση ενός κειμένου σε ένα άλλο κείμενο, έτσι και η ορατή αποτύπωση ενός θεατρικού έργου σε

ένα άλλο μέσο εκτός της παραδοσιακής ζωντανής σκηνής, είναι μια μορφή διακειμενικότητας, εμφανιζόμενη ως διαμεσικότητα.

Ανεξάρτητα λοιπόν, από το αν υπάρχει υγειονομική κρίση, είναι μια μεγάλη ευκαιρία το θέατρο να εγκολπωθεί το διαδίκτυο και να πάρει τη θέση που του αρμόζει στην επερχόμενη, τέταρτη βιομηχανική επανάσταση. Σημαντική εξέλιξη στη θεατρική διαδικτυακή αποτύπωση ή ψηφιακή κουλτούρα είναι η εικονικότητα, η προσομοίωση και η διάδραση, λέξεις οι οποίες συμπεριλαμβάνονται και στο θεατρικό λεξιλόγιο. Βλέπουμε πλέον εικονικά παιχνίδια ρόλων MUD (διάσταση πολλαπλών χρηστών) και MOO (διαδραστικά περιβάλλοντα πολλαπλών χρηστών). αυτά τα προαναφερθέντα εικονικά παιχνίδια είναι μια μορφή θεατρικής δραστηριότητας. Το θέατρο, όπως αναφέρει η προγραμματίστρια Μπρέντα Λάουρελ, μπορεί να χρησιμεύσει ως πρότυπο σχεδιασμού εικονικών χώρων· και στα δυο μέσα κάποιος πρέπει να διαχειριστεί χαρακτήρες, δραματικό χώρο και δραματικό χρόνο.

Όπως έχει υποστηρίξει ο Μάρσαλ Μακλούαν, «το μέσο είναι κάθε μηχανή φτιαγμένη από τον άνθρωπο, δια της οποίας οι άνθρωποι προεκτείνουν τις αισθήσεις τους και επηρεάζουν τη συνείδησή τους». Έτσι, για τον Μακλούαν, ένα ρούχο ή ένα παπούτσι είναι και αυτά μέσα. Σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως η νέα γενιά, η οποία χρησιμοποιεί το κινητό τηλέφωνο ή τον υπολογιστή σαν προέκταση του εαυτού της, θα βρίσκει πιο εύκολο να δει μια θεατρική παράσταση από το «προσωπικό» της μέσο παρά από κοντά.

Όμως υπάρχουν κάποια κενά στην παραπάνω σύλληψη· για παράδειγμα, πώς θα αποτυπωθεί η αμεσότητα μιας θεατρικής παράστασης ή τι θα γίνει αν χρειάζεται να υπάρχει ένα οσφρητικό σημείο στην παράσταση χάριν παραδείγματος ένα λιβάνι ή η οσμή του καπνού από ένα τσιγάρο. Τέλος, μέσα από μια κάμερα βλέπουμε πάντα αυτό που θέλει να δούμε ο σκηνοθέτης. Η απάντηση ξεφεύγει από τον θεωρητικό λόγο και έρχεται στην υλιστική πλευρά της τέχνης. Οι παραστάσεις, όπως αυτές που εμπεριέχουν διάδραση με το κοινό ή έχουν κάποια οσφρητικά κ.ά. σημεία, πρέπει να πραγματώνονται στο θέατρο και μόνο. Οι παραστάσεις που θα προβάλλονται στο διαδίκτυο οφείλουν να χρησιμοποιούν τις στοιχειώδεις υλικές ιδιότητες του θεάτρου· και όσον αφορά τη σκηνοθεσία, να υπάρχει μια πολυ-κάμερα, ώστε να αποτυπώνονται οι δυνατόν όλες οι γωνίες, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση πως είμαστε στο θέατρο· και στις δύο περιπτώσεις θεάτρου, διαδικτυακού ή ζωντανού, η βασική σύμβαση δεν παύει να επικρατεί, καθώς πάντα θα υπάρχει ο ηθοποιός και το κοινό- παρατηρητής. Παρόμοια ερωτήματα υπήρξαν στη μετάβαση του θεάτρου στην τηλεόραση. Η ιστορία έδειξε πως το θέατρο τελικά συνυπήρξε με την τηλεόραση και οδηγήθήκαμε στο τηλεοπτικό θέατρο ή και στο ραδιοφωνικό παλιότερα χωρίς να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας του ζωντανού θεάτρου. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός πως από το 2006 ο Lehmann με το Postdramatic Theatre μελετά τη χρήση των μέσων στο σύγχρονο πειραματικό θέατρο.

Συμπερασματικά, θα μπορούσαμε να πούμε πως η υγειονομική κρίση οδήγησε αρκετό κόσμο, που εξαρτάται επαγγελματικά από το θέατρο, στην ανεργία. Όπως συμβαίνει όμως στην ιστορία, οι υγειονομικές κρίσεις κάποια στιγμή τελειώνουν και όποιες θετικές εξελίξεις φέρουν σε αρκετά πεδία μένουν. Ειδικότερα, η κρίση του κορονοϊού οδήγησε πιο γρήγορα τις εξελίξεις στον χώρο του θεάτρου, καθώς το συνέδεσε διαμεσικά με το ίντερνετ. Ο εικονικός κόσμος του θεάτρου με τον εικονικό κόσμο του διαδικτύου έχουν αρκετά κοινά στοιχεία και οι γέφυρες μπορούν να συν-λειτουργήσουν, ώστε να δημιουργηθεί ένα νέο είδος διαδικτυακού θεάτρου, πιο μόνιμο, που όμως δεν θα επηρεάζει και τις συμβάσεις του ζωντανού θεάτρου. Ιδανικά, θα πρέπει να επικρατήσει μια κοινή συνύπαρξη ζωντανού και διαμεσικού θεάτρου, που θα οδηγήσει το θέατρο ως ζωντανό οργανισμό σε μια υγιή κατάσταση στο πλαίσιο της επερχόμενης τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης.

Ενα βασικό κύτταρο ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος είναι οι φοιτητές του. Όχι όμως μόνο αυτοί που τώρα πραγματοποιούν τις σπουδές τους, αλλά και οι απόφοιτοι (προπτυχιακών, μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών), οι οποίοι με τα επιτεύγματά τους το διαφημίζουν όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά στα πέρατα της γης. Αυτούς τους απόφοιτους επιθυμεί να συσπειρώσει το Πανεπιστήμιο Πατρών και να διατηρήσει επαφή μαζί τους, ώστε να μην χαθεί ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα σε αυτούς και το ίδρυμα.

Η ιδέα αυτή πήρε σάρκα και οστά με τη δημιουργία μιας πλατφόρμας, μέσω της οποίας ο απόφοιτος θα έρχεται σε επαφή με το Πανεπιστήμιο. Η πλατφόρμα αυτή, **Ιστότοπος Αποφοίτων** όπως ονομάζεται, βρίσκεται στον σύνδεσμο <https://alumni.upatras.gr/> μέσω του οποίου δίνεται η δυνατότητα να επικοινωνήσουν μεταξύ τους συμφοιτητές, να ενημερώνονται για τα νέα του Πανεπιστημίου, για μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, θέσεις εργασίας, καθώς και για διακρίσεις – βραβεύσεις αποφοίτων του ιδρύματος. Επιπλέον, έχει δημιουργηθεί και σελίδα στο **Facebook** <https://www.facebook.com/upatrasalumni>

Για να γίνει εγγραφή στον ιστότοπο αποφοίτων, χρειάζεται ένας λογαριασμός UPnet ID και να είναι ενεργοποιημένη η υπηρεσία αποφοίτων. Πρόσφατοι απόφοιτοι, με λογαριασμό UPnet ID, μπορούν να εισέλθουν στην υπηρεσία και να κάνουν την εγγραφή τους, ενώ παλιότεροι απόφοιτοι αποκτούν λογαριασμό συμπληρώνοντας μια απλή φόρμα. Για την ολοκλήρωση της εγγραφής απαιτούνται μόνο ονοματεπώνυμο, έτος εισαγωγής, τμήμα αποφοίτησης, αριθμός μητρώου (προαιρετικά), τηλέφωνο και email επικοινωνίας. Μετά τη συμπλήρωση αυτών των στοιχείων, το Πανεπιστήμιο θα επιβεβαιώσει τα στοιχεία και αν είναι αληθή θα γίνει η εγγραφή και θα σταλεί email με όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Η επιβεβαίωση θα πάρει κάποιο μικρό χρονικό διάστημα, καθώς για τους παλαιούς απόφοιτους πρέπει να γίνει αναζήτηση και επιβεβαίωση σε καρτέλες των σχολών τους.

Μια σημαντική στήλη που υπάρχει σε αυτήν την πλατφόρμα είναι οι ιστορίες των αποφοίτων όσον αφορά την επαγγελματική τους διάκριση-πρόοδο. Όποιος επιθυμεί, μπορεί να στείλει τη δική του επαγγελματική ιστορία-διάκριση και να γίνει πηγή έμπνευσης φοιτητών από την ίδια ή διαφορετική σχολή. Απόφοιτοι παρουσιάζουν την έρευνά τους ή την επαγγελματική τους πορεία με απλά λόγια και μας μεταφέρουν τις εμπειρίες τους σε επαγγελματικά περιβάλλοντα, κυρίως στο εξωτερικό, αλλά και στην Ελλάδα. Ιστορίες γεμάτες στόχους, όνειρα αλλά και πολλή δουλειά που μπορούν να γίνουν πολύ διδακτικές και να δώσουν κουράγιο και δύναμη στους νέους επιστήμονες. Μια πηγή χαράς και αισιοδοξίας πως με κόπο, δουλειά και πίστη όλα πραγματοποιούνται!

Βασιζόμενοι σε αυτήν την στήλη της πλατφόρμας θα εγκαινιάσουμε από το επόμενο τεύχος μια νέα στήλη στο περιοδικό μας με μικρές συντεύξεις αποφοίτων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό σε επιστημονικά πεδία των σπουδών που πραγματοποίησαν στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Επιστήμονες που θα μοιραστούν μαζί μας τις αναμνήσεις τους από τον Πανεπιστήμιο, τον τρόπο που κατάφεραν να πραγματοποιήσουν τους στόχους τους, τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν, πώς τις ξεπέρασαν και ποια τα σχέδιά τους για το μέλλον.

Η στήλη μας αυτή θα ξυπνήσει αναμνήσεις από τα νεανικά μας χρόνια, αλλά θα βοηθήσει και τους νέους επιστήμονες να ενημερωθούν για νέους επαγγελματικούς ορίζοντες που με επιτυχία έχουν χαρακτηί από αποφοίτους και ενδεχομένως να αποτελέσουν τη βάση για να πραγματοποιήσουν τα δικά τους όνειρα. Ας ξεκινήσει λοιπόν το ταξίδι στο παρελθόν, αλλά με κατεύθυνση το μέλλον!

ΙΣΤΟΤΟΠΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ (ALUMNI) ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΝΕ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΟΥ!

- 1 Διατηρείς επαφή με τους συμφοιτητές σου
- 2 Ενημερώνεσαι για τα μεταπτυχιακά προγράμματα
- 3 Βρίσκεις επαγγελματικές ευκαιρίες
- 4 Μαθαίνεις τα νέα του Πανεπιστημίου

ΙΣΤΟΤΟΠΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

<https://alumni.upatras.gr>

Μπορείς να κάνεις εγγραφή στον ιστότοπο αποφοίτων του Πανεπιστημίου Πατρών χρησιμοποιώντας το UPnet ID και τον κωδικό που έχεις για όλες τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες του Πανεπιστημίου.

Και μην ξεχνάς! Πλέον διατηρείς το @upnet.gr e-mail σου για πάντα!

Up-εικονίσεις

ΜΙΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΛΟΣ ΕΔΙΠ, ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Υιοθετώντας την άποψη του Προυστ, που θεωρεί ότι μόνο μέσω της τέχνης των ανθρώπων εκείνων που πραγματικά μπορούν να πετάξουν από το ένα αστέρι στο άλλο, μπορεί ο καθένας μας να επικοινωνήσει τα μη ρητά στοιχεία της πραγματικότητάς του και πως το αληθινό ταξίδι ανακάλυψης δεν έχει να κάνει με την επίσκεψη σε παράξενους τόπους, αλλά με την απόκτηση άλλης οπτικής, εκείνης που μας επιτρέπει να δούμε τον κόσμο μέσα από τα μάτια των άλλων (La Prisonnière III, p.762), το Τμήμα Διοίκησης Τουρισμού του Πανεπιστημίου Πατρών, στο πλαίσιο της θεματικής του Πολιτιστικού Τουρισμού, πραγματοποιεί τη δράση οδίτης.

Αν δεχτούμε ότι η έννοια πολιτισμός υποδηλώνει τόσο τη διαδικασία όσο και τα προσφερόμενα πολιτιστικά προϊόντα, ενώ ο όρος τουρισμός υφίσταται για να λειτουργήσει ως φυσικός χώρος υποδοχής της πολιτιστικής παραγωγής, τότε ο πολιτιστικός τουρισμός περιλαμβάνει τόσο την περιγραφή των απτών πολιτιστικών μνημείων, όσο και τα κίνητρα και τη σημασία που ενέχει η πολιτιστική δραστηριοποίηση. Παράλληλα, η ειδοποιός διαφορά αυτής της μορφής τουρισμού από τις άλλες ειδικές μορφές τουρισμού είναι ότι εμπερικλείει την εκπαιδευτική – μορφωτική παράμετρο.

Αρχικός στόχος υπήρξε η εμπλοκή των φοιτητών σε μια δράση, που από τη μια εμπεριείχε την έννοια της ανακύκλωσης – και κατά συνέπεια μια αρχικής αναφοράς στην αειφορία και τη συμβολή του τουρισμού σε αυτή – και από την άλλη τους έφερνε σε επαφή όχι μόνο με τις ίδιες τις πολιτιστικές αναπαραστάσεις, αλλά και με τους δημιουργούς τους. Σε επόμενο επίπεδο, αυτή η δράση στοχεύει να αποτελέσει ένα πολιτιστικό σημείο αναφοράς, μια μόνιμη έκθεση που θα ταξιδεύει, μέσω ενός μουσειοπαιδαγωγικού επικοινωνιακού πλαισίου, τους φοιτητές, αλλά και τους επισκέπτες σε εικαστικές όψεις του ταξιδιού και θα διαμορφώνει προσωπικές εκθεσιακές εμπειρίες. Οι τελευταίες μπορεί να αποτελέσουν κίνητρα για αναζήτηση όψεων και προορισμών πολιτιστικού τουρισμού.

Έτσι, η απόσυρση των παλαιών μαυροπινάκων από τις αίθουσες διδασκαλίας αποτελεί τον καμβά για την αποτύπωση της έννοιας του ταξιδιού μέσα από τον προσωπικό εικαστικό τρόπο του κάθε καλλιτέχνη. Οι καλλιτέχνες συμμετέχουν αφιλοκερδώς στη δράση, γίνονται οδίται (ταξιδιώτες) στον δικό τους εσωτερικό κι εξωτερικό κόσμο και με τη σειρά τους ωθούν σε ένα ταξίδι ατέρμονης αναζήτησης αποδίδοντας νόημα και σημασία στα πράγματα.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ... ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ.

Η **Χαρά Σαϊτή** γεννήθηκε στην Αθήνα. Ζει και εργάζεται στη Λευκάδα. Είναι αριστούχος τελειόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και είναι κάτοχος McS Διδακτικής της Τέχνης του University of Nicosia. Έχει φοιτήσει στη σχολή Πολιτικών Επιστημών και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο τμήμα επιμόρφωσης του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Marketing Πολιτιστικού Τουρισμού και τις Διεπιστημονικές Πρακτικές Σύγκλισης στην Ειδική Αγωγή. Διδάχθηκε την παραδοσιακή τεχνική της Βυζαντινής Αγιογραφίας στο εργαστήριο του Μουσείου Μπενάκη.

Έχει διδάξει εικαστικά και ιστορία της τέχνης σε όλες τις βαθμίδες της τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης, σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Παρουσίασε το εικαστικό της έργο σε πολλές ομαδικές και ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Επίσης, έχει επιμεληθεί σημαντικές εκθέσεις και έχει εκπονήσει εκπαιδευτικά προγράμματα σε δημόσιες πινακοθήκες, μουσεία και συλλογές. Δημοσίευσε πλήθος άρθρων και έλαβε διάκριση από την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών για το ποιητικό της έργο. Από τις εκδόσεις Fagotto κυκλοφορεί το βιβλίο της *Μικρές Αλήθειες*. Είναι Αντιπρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Λευκάδας.

Τι σημαίνει για εσάς η τέχνη, η ζωγραφική;

Τέχνη, τίκτω, γεννώ. Τέχνη: δημιουργώ εκ του μη όντος. Τέχνη: κατανοώ το ον, τέχνη κατανοώ τον εαυτό μου. Τέχνη: υποφέρω, τέχνη: απολαμβάνω, τέχνη: ζω. Η τέχνη είναι ένα πλήρες βίωμα για μένα, που μέσα της κλειδώνει όλες τις εκφάνσεις της ζωής. Ποτέ δεν την έψαξα στα ψηλά, γιατί είναι υψηλή από μόνη της. Όταν δίνεις απλόχερα από το θησαυρό των αποθεμάτων σου, είναι τέχνη. Η φροντίδα της γριάς γειτόνισσάς στα φυτά του κήπου της είναι τέχνη. Το καλοκαιρινό κοχύλι στο ράφι της βιβλιοθήκης τέχνη είναι κι αυτό. Είναι τέχνη να τρως με όρεξη ψωμί βρεμένο με τον ιδρώτα του προσώπου σου. Τέχνη και να σπέρνεις και να ζωγραφίζεις και να θυμάσαι και να περπατάς.

Τέχνη είναι εκείνο το κάτι παραπάνω που μας προβιβάζει σε ανθρώπους και εκείνο το κάτι λιγότερο που μας επιστρέφει στις πηγές. Τελικά τέχνη είναι όταν για μια απειροελάχιστη στιγμή χωρίς να το καταλάβεις ή να το επιδιώξεις, η εσωτερική ουσία σου γίνεται ένα με το σύμπαν. Αν λοιπόν κάποιοι ξεχώρισαν τις τέχνες σε καλές κι όχι καλές, ήταν γιατί ήθελαν να ξεχωρίσουν τους ανθρώπους... Η τέχνη είναι το όχημα για ένα ταξίδι αυτογνωσίας, που πετυχαίνει μόνο όταν δεν το έχεις προγραμματίσει. Ξεκινάς χωρίς να σε ενδιαφέρει πού θα φτάσεις κι αν θα φτάσεις. Το ταξίδι είναι κοπιαστικό κι αγωνιώδες και σου ζητάει εισιτήριο ακριβό: ν' αφήσεις πίσω σου τα πάντα και να σαλπάρεις. Το εγώ σου, τις προσδοκίες, τους φόβους σου. Τα χρώματα, τα πινέλα, τα σχήματα, οι γραμμές, δεν είναι παρά μόνο ένα καράβι. Αν το καράβι είναι γερό, θ' αντέξει τους καιρούς. Κι αν ο μοναχικός επιβάτης του αφεθεί με εμπιστοσύνη, τότε χωρίς καλά-καλά να το καταλάβει θα βρεθεί σε αχαρτογράφητα νερά, σε δρόμους πρωτόγνωρους. Το κέρδος μεγάλο. Γιατί όταν φθάνεις στον προορισμό σου -αν φθάσεις- θα έχεις κατακτήσει ένα κομματάκι του εαυτού σου. Ναι, τόσο καιρό δεν το είχες καταλάβει! Μέσα στον ίδιο σου τον εαυτό γίνονταν τα ταξίδια.

Είναι λοιπόν η παμπάλαιη ανάγκη του ανθρώπου για ταξίδια όμοια με την αναγκαιότητα της τέχνης;

Ταξίδια που έγιναν από περιέργεια για να εξερευνήσουν έναν άγνωστο κόσμο, από ανάγκη επιβίωσης, από διάθεση επικοινωνίας με άλλους, διαφορετικούς ανθρώπους, δημιούργησαν σιγά σιγά με μακροχρόνιες και βασανιστικές ζυμώσεις το σύνολο του ανθρώπινου πολιτισμού. Και φυσικά η διεργασία αυτή συνεχίζεται στο διηνεκές και θα κρατήσει όσο και ο άνθρωπος. Όσο μια άγνωστη και αόρατη δύναμη θα τον σπρώχνει εμπρός, στα μακρινά ταξίδια και τους “γαλάζιους πόντους”, όχι τόσο για τον τελικό προορισμό όσο για την χαρά του ίδιου του ταξιδιού. Ο δρόμος για την Ιθάκη, “να 'ναι μακρύς, γεμάτος περιπέτεια, γεμάτος γνώσεις”. Η κατάκτηση του αδύνατου δικαιώνει την ανθρώπινη ύπαρξη, καθώς την εξωθεί να ξεπεράσει τις δυνατότητές της. Η αφορμή κάθε ταξιδιού είναι αυτή η διάθεση επαναπροσδιορισμού του ίδιου του εαυτού: “Το μόνο ταξίδι είναι μέσα μας”, έλεγε ο ποιητής Ρίλκε και πρέσβευε ο Σωκράτης.

Το να ξεκινάς χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες και ακόμα ίσως χωρίς άλλη επιλογή, να απολαμβάνεις το ταξίδι κάθε στιγμή με τα εύκολα ή δύσκολά του, να φθάνεις σε έναν προορισμό κι ευθύς αμέσως να νοσταλγείς πάλι το ταξίδι. Μια αέναη κίνηση της ψυχής, της φαντασίας, της νόησης στο χώρο και στο χρόνο, που μας κάνουν αλλού να αρμενίζουμε, οιονεί απόντες. “Οι ορίζοντες του ταξιδιού του και η ηχώ της νοσταλγίας του” είναι ο έρωτας της περιπλάνησης που μας αποπλανά δελεαστικός και αχόρταγος. Η λαχτάρα μας για αναχώρηση, για να αφήσουμε πίσω ό,τι μας βαραίνει και να προχωρήσουμε μπροστά, να ανασάνουμε καθαρόν αέρα ελευθερίας, ανεξαρτησίας και ανεμελιάς, ακόμη κι αν αφήνουμε πίσω μας στρωμένες, σταθερές και βαρετές βεβαιότητες, είναι η λαχτάρα για ζωή. Και η ζωή, όπως και η τέχνη, είναι αδιάκοπη κίνηση...

Γεννημένη στην Πάτρα, με πρώτες σπουδές στην Κλασική Φιλολογία και στη συνέχεια στη ζωγραφική, η **Κατερίνα Κουνάβη** εργάστηκε για πολλά χρόνια ως φιλόλογος σε σχολεία της πόλης μας. Η ζωγραφική αποτελούσε πάντα τρόπο έκφρασης για όλα όσα δεν μπορούσε να πει ή να γράψει. Τα χρώματα και οι ιδέες αναμειγνύονται στα έργα της για να καταφέρει να επικοινωνήσει με τον θεατή. Κάθε δημιούργημά της έχει και ένα έντονο πολιτικό μήνυμα. Τα έργα με τα οποία έχει συμμετάσχει σε μεγάλο αριθμό εκθέσεων στοχεύουν στη διαμόρφωση ενός επικοινωνιακού πλαισίου με το θεατή, τέτοιου που δεν τον αφήνει να επαναπαυτεί.

Πώς ξεκίνησε η συστηματική ενασχόλησή σας με τη ζωγραφική;

Η ενασχόλησή μου ξεκίνησε το 2009, όταν συμμετείχα σε μαθήματα ζωγραφικής στη ΔΕΠΑ με δάσκαλο τον Σταύρο Μπονάτσο. Επιθυμία μου ήταν να αποτυπώσω στον καμβά τον περίπλοκο και παράξενο κόσμο των ονείρων μου, μετατρέποντας το πλήθος των σουρεαλιστικών εικόνων σε πίνακες: μια αφήγηση με χρώματα. Με προτροπή των δασκάλων μου, έδωσα κατατακτήριες εξετάσεις και πέρασα στη Σχολή Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Φλώρινας. Έτσι, ξεκίνησε το μαγευτικό ταξίδι της ζωής μου συντροφιά με τα συναισθήματα και τα χρώματα.

Σε ποιο ρεύμα ή κίνημα θα εντάσσετε τα έργα σας;

Ανακαλύπτοντας καθημερινά τον εσωτερικό μου κόσμο και κουβαλώντας ένα φορτίο γνώσεων και εμπειριών που καθορίζουν το έργο μου, νιώθω μια χρωματική θύελλα να ξεσπάει, όταν έρχομαι αντιμέτωπη με τον καμβά, φορτισμένη με πάθος και συμβολιστική πρόθεση. Οι ανεπανάληπτες εκρήξεις του χρώματος ανασύρουν το πλέγμα της καθημερινότητας και των δυνάμεων που υποτάσσουν και ελέγχουν τον άνθρωπο. Η έκφρασή μου είναι μια κίνηση από μέσα προς τα έξω με μια στάση βουλητική (volitivo), καμιά φορά και επιθετική. Χωρίς να θέλω να δεσμεύσω την εικόνα μου, ταυτίζομαι με τον συμβολικό εξπρεσιονισμό.

Από πού αντλείτε την έμπνευσή σας;

Ανεξάντλητο πεδίο της έμπνευσής μου είναι ο άνθρωπος και η φύση. Είμαι ανήσυχη και με δελεάζει η ανάγκη για την ελευθερία του ατόμου. Η Τέχνη απεγκλωβίζει από μέσα μου τους δαίμονες και τους φόβους οδηγώντας με στο φως, ειδικά σήμερα που το ρήμα «φοβάμαι» και η λέξη «φοβίες» βρίσκονται παντού. Αναζητώ ταυτόχρονα το ωραίο και εκείνο το άσχημο, που πηγάζει διττά από μια εσωτερική αναγκαιότητα. Η ζωή είναι βακχική μέθη με αιώνια μαγεία. Με συναρπάζουν τα πρόσωπα των ανθρώπων που εκφράζουν τη συνύπαρξη των αντιθέσεων και το ανθρώπινο σώμα που μοιάζει τότε με το λουλούδι τότε με το δέντρο.

Υπάρχουν προσωπικότητες ή άλλοι καλλιτέχνες που έχουν επηρεάσει το έργο σας;

Αγαπώ τους προγόνους. Υποκλίνομαι στον Φειδία με τη θεϊκή γαλήνη, στον Μιχαήλ Άγγελο με την άγρια αγωνία, στον Ροντέν με το βάθος της ανθρώπινης ψυχής. Με σαγηνεύει η κυκλαδική τέχνη για την πλαστική της απλότητα και την ευαισθησία. Είναι, άλλωστε, καταλυτική η δύναμή της, γιατί τα ειδώλια ακολουθούν τον άνθρωπο στη μόνιμη κατοικία του. Υπάρχει μια συνεχής δοσοληψία ιδεών με καλλιτέχνες και λογοτέχνες, όπως του κινήματος του φοβισμού, του γερμανικού εξπρεσιονισμού, της ρωσικής πρωτοπορίας, του αφηρημένου εξπρεσιονισμού και του συμβολισμού.

Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που έχετε θέσει στον εαυτό σας ως καλλιτέχνης;

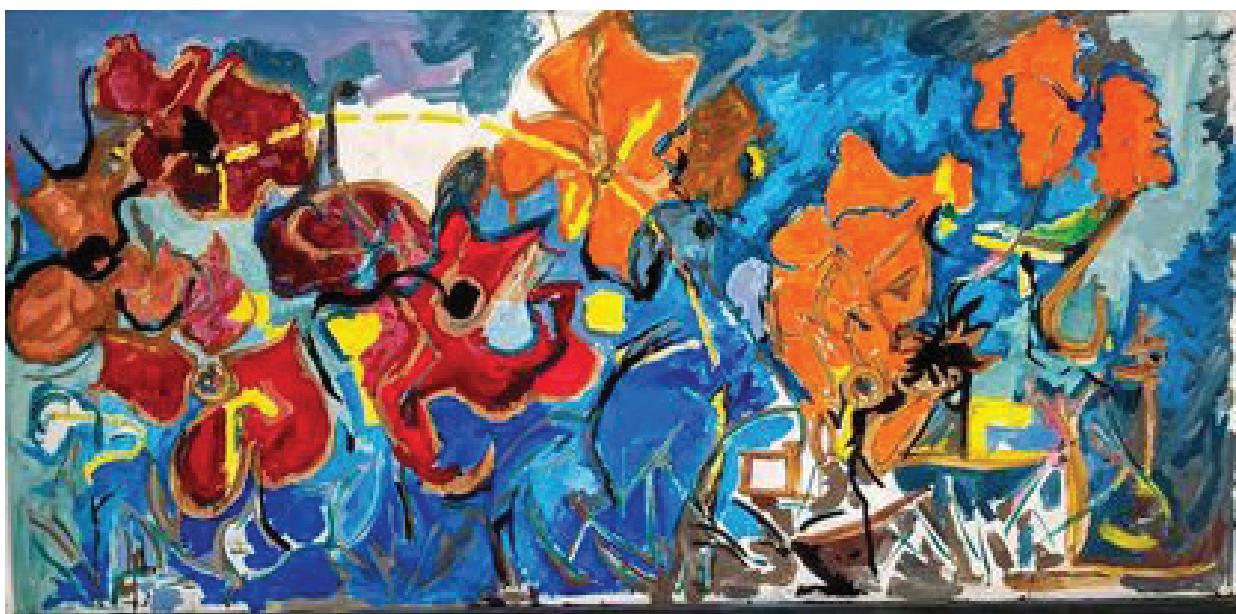
Μια ζωγραφική χωρίς όρια, μια υπερκόσμια πορεία στη συναισθηματική εμπειρία με την τέχνη. Να μεταφέρω μέσα από το έργο μου την ηδονή που νιώθω όταν σταματάω να απεικονίζω ένα αναγνωρίσιμο περιβάλλον ή θέμα, όταν η χρωματική παλέτα κυριαρχεί και επηρεάζει ολόκληρο το σώμα. Να προκαλώ μια αισθητική εντύπωση προερχόμενη από τον εσωτερικό μου ήχο, που θα δονήσει την ψυχή του θεατή και θα προκαλέσει αίσθημα – βίωμα.

Πόσο αποδεκτή είναι η Τέχνη στην Ελλάδα σήμερα και τι ρόλο επικαλείται να παίζει στον δημόσιο χώρο;

«Δεν είναι υποχρεωτικό να αισθάνεστε και να αγαπάτε την τέχνη. Απλώς είναι ένα προνόμιο. Αλλά τι προνόμιο...» λέει ο Δ. Μυταράς, στο κείμενό του «Τι είναι Τέχνη» το 2007. Η Τέχνη είναι μια αιώνια δύναμη και αλήθεια. Πρέπει να επικοινωνεί με τον δημόσιο χώρο. Έχει το δικαίωμα να διεκδικεί τη δημόσια ορατότητα. Να καλύπτει τον εξωτερικό χώρο και να κοινωνεί με περισσότερους θεατές. Μια ανοιχτή προσέγγιση σε όλους: όλοι θα είμαστε αναπόφευκτα συγγενείς της. Ιδανική κατάσταση για τον καλλιτέχνη είναι να έχει το έργο του σε κοινή θέα, γιατί η Τέχνη είναι θαυμασμός, είναι καλαισθησία, αντανάκλαση της καρδιάς. Είναι το χαμόγελο της ανθρώπινης ψυχής που υπερβαίνει τον υλισμό. Σήμερα, δυστυχώς, αποδιώχνουμε την τέχνη από την καθημερινότητά μας. Χάνεται ο βαθύς έρωτας για την Τέχνη και το ωραίο.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Η έντονη συναισθηματική και πρακτική αγωνία που δημιουργεί η παρούσα κατάσταση με την κατάρρευση των αξιών, το προσφυγικό και μεταναστευτικό κύμα, το καυτό θέμα της κλιματικής αλλαγής, και τη δραματική επέλαση των ιών με προκαλεί να αποδομήσω, να κατακερματίσω τον παρελθόντα άνθρωπο, μετατρέποντάς τον στον άνθρωπο του 21ου αιώνα. Να εξαφανίσω τη μοιρολατρία, την υποταγή στον φόβο που τον κάνει ανήμπορο, που τον συντρίβει, τον κάνει να πονά, να θρηνεί, να ταπεινώνεται και να αποδέχεται την ήττα του. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη μια εικαστική πορεία «Πρόσωπα, covid-19».

ταξίδι... (το έργο, με το οποίο συμμετέχει στη δράση του Τμήματος Διοίκησης Τουρισμού)

BIBΛΙΟ

γράμματα τέχνες επιστήμες

ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΗ ΓΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ ΥΠΕΡΟΧΟΙ του Ocean Vuong

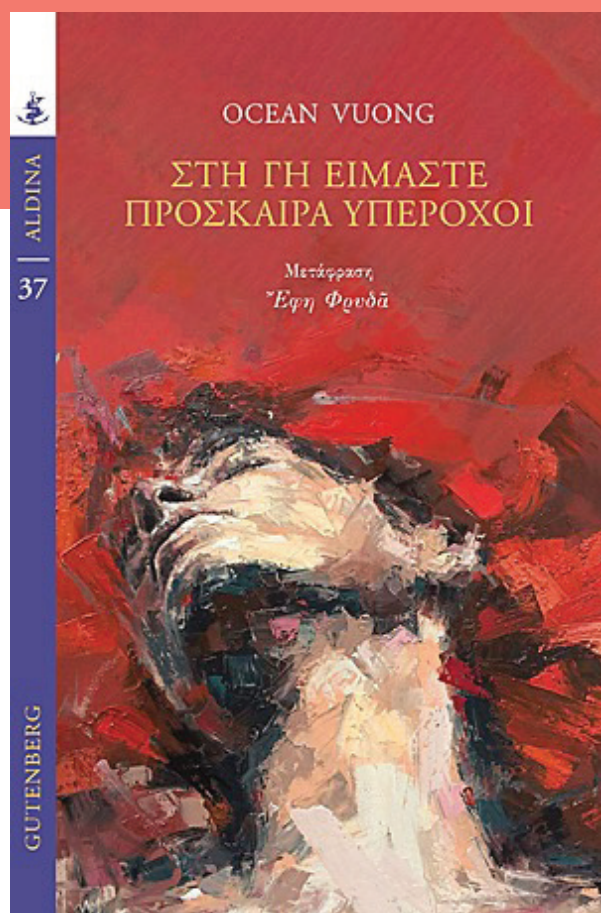
ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗ
ΜΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

OCEAN VUONG, ΣΤΗ ΓΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ ΥΠΕΡΟΧΟΙ, ΜΕΤ. ΕΦΗ ΦΡΥΔΑ, GUTENBERG, ΑΘΗΝΑ 2021.

«Όλο τούτο τον καιρό έλεγα στον εαυτό μου ότι γεννηθήκαμε απ' τον πόλεμο - όμως έκανα λάθος. Γεννηθήκαμε από την ομορφιά. Ας μην αφήσουμε κανέναν να μας θεωρήσει καρπό της βίας - αφού η βία αυτή, έχοντας περάσει μέσα από τον καρπό, δεν κατάφερε να τον χαλάσει.» (σ.302)

Το Στη γη είμαστε πρόσκαιρα υπέροχοι αποτελεί το μυθιστορηματικό ντεμπούτο του 32χρονου σήμερα Ocean Vuong, Αμερικανοβιετναμέζου συγγραφέα, ο οποίος διδάσκει στο Πανεπιστήμιο της Μασαχουσέτης στο τμήμα Λογοτεχνίας. Πρωτοσυστήθηκε στη λογοτεχνική σκηνή ως ποιητής με τη συλλογή *Νυχτερινός ουρανός με τραύματα εξόδου* (2016). Έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις, μεταξύ άλλων με το T.S. Eliot Prize (2017).

Η υπόθεση του μυθιστορήματος εμπεριέχει πλήθος αυτοβιογραφικών στοιχείων από τη ζωή του συγγραφέα και της οικογένειάς του μεταπλασμένα, ωστόσο, σε μια μυθιστορηματική αφήγηση με διακριτό ύφος. Ο Μικρός Σκύλος, το αγόρι που πρωταγωνιστεί στο Στη γη είμαστε πρόσκαιρα υπέροχοι, απευθύνεται στη μητέρα του σε μια μυθιστορηματική επιστολή, στην οποία ανακαλεί στη μνήμη του τη ζωή της οικογένειάς του, της γιαγιάς Λαν, της μητέρας Ρούζ και του ίδιου. Και οι τρεις τους, σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας, φέρουν τις πληγές του πολέμου του Βιετνάμ και παράλληλα καλούνται να αντιμετωπίσουν τις νέες προκλήσεις της ζωής τους στην λευκή Αμερική. Ο Μικρός Σκύλος, άλλοτε αφηγούμενος από την οπτική του μικρού παιδιού και άλλοτε από την ωριμότερη σκοπιά του ενήλικα αντιμετωπίζει ποικίλες δυσκολίες και προκλήσεις. Το εμπόδιο της γλώσσας που καλείται να υπερκεράσει από μικρός και να γίνει ο «μεταφραστής της οικογένειας», τον ρατσισμό, τη φτώχεια, τα ψυχικά τραύματα των οικείων του και την προτροπή της μητέρας του να «είναι αόρατος»: «Να θυμάσαι να μην τραβάς την προσοχή. Φτάνει που είσαι Βιετναμέζος» (σ.287).

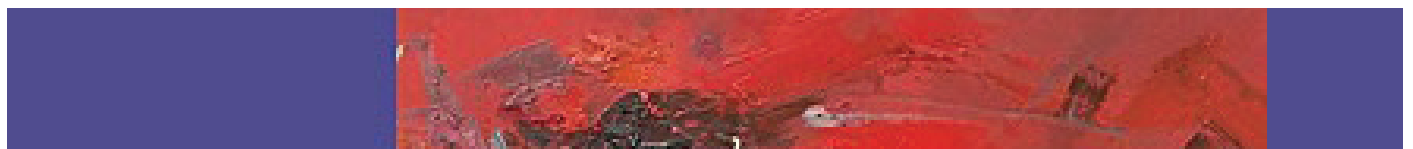
Καθώς ενηλικιώνεται, ανακαλύπτει τον έρωτα και τη σεξουαλικότητά του. Όντας ομοφυλόφιλος αποκλίνει κι άλλο από το μοντέλο της πατριαρχικής αμερικανικής κανονικότητας. Έρχεται αντιμέτωπος με ποικίλες δυσκολίες, όπως την ψυχική ασθένεια, το αδιέξοδο των ναρκωτικών και την απώλεια. Ωστόσο, η αφήγηση της ζωής του Μικρού Σκύλου υπενθυμίζει συνεχώς στον αναγνώστη το τελικό της αποτέλεσμα, την μετάπλαση των τραυμάτων του σε τέχνη. Ο Μικρός Σκύλος και οι γυναίκες που τον μεγάλωσαν στον απόηχο του πολέμου του Βιετνάμ, που καθόρισε τις ζωές τους, μεταφέρουν τον αναγνώστη από το συγκεκριμένο στο γενικό, από τις συγκεκριμένες ιστορίες τους στις πληγές της ανθρώπινης συνθήκης τόσο σε υπαρξιακό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Ο πόνος και οι μνήμες του εναλλάσσονται με την ίασή τους, την ανάδειξη της ομορφιάς της ζωής, την δύναμη της ελευθερίας που αποκτά κανείς όταν αγαπά τον εαυτό του με όλα τα σπασμένα και πληγωμένα μέρη του.

Η σχέση του πρωταγωνιστή με τη μητέρα είναι κυρίαρχη, ωστόσο σε δεύτερο επίπεδο υφέρπει η αυτοαναφορικότητα της σχέσης του με την ίδια τη γλώσσα. Ως δίγλωσσος, ο Μικρός σκύλος πραγματοποιεί το ταξίδι κατάκτησης της αγγλικής και φτάνει ως τη συγγραφή. Η αναλφάβητη μητέρα του συμβολοποιείται μέσα από τη μητρική γλώσσα που του προικοδότησε, τα βιετναμέζικα από τον καιρό του πολέμου και τα ελάχιστα αγγλικά της, και ο ίδιος κλήθηκε να την ξεπεράσει μεταπηδώντας στα αμερικανικά αγγλικά, για να διευκολύνει με τη σειρά του τη ζωή της οικογένειας και να δομήσει τη δικιά του συνέχεια. Η γλώσσα σωματοποιείται μέσα από την εξορία της στην οποία ξεκινά να ζει η οικογένεια του Μικρού Σκύλου. Ο πρωταγωνιστής καθώς ενηλικιώνεται καταλήγει να την κατακτήσει πλήρως για να διαχειριστεί τα τραύματά του, φτάνοντας στη συγγραφή και τον λυρισμό.

«Κάποιες φορές, τη νύχτα, όταν το κοριτσάκι κοιμάται, η Λαν ατενίζει το σκοτάδι με τη σκέψη σ' έναν άλλο κόσμο, έναν κόσμο όπου μια γυναίκα κρατά αγκαλιά την κόρη της στην άκρη το δρόμου, μ' ένα φεγγάρι-νύχι να αιωρείται στον καθαρίο αέρα. Είναι ένας κόσμος χωρίς στρατιώτες, χωρίς Huey, ένα ζεστό ανοιξιάτικο απόβραδο και η γυναίκα πάει απλώς περπάτο και γλυκομιλά στην κόρη της, της αφηγείται μια ιστορία για μια κοπέλα που δραπετεύσε από την απρόσωπη νιότη της απλώς και μόνο για να δώσει στον εαυτό της το όνομα ενός ανθού που, καθώς ανοίγει, μοιάζει να σχίζεται στα δύο.» (σ.72)

Η εξομολογητική γραφή του Ocean Vuong δίνει την εντύπωση ότι καθοδηγείται από τη μνήμη, είναι αποσπασματική και συναισθηματικά φορτισμένη. Ο συγγραφέας επιστρατεύει επαναλήψεις, λυρικές εικόνες, και πολυσέλιδες επανερχόμενες μεταφορές-μοτίβα, τα οποία λειτουργούν ως συνεκτικός δεσμός στην αφήγηση. Υπάρχουν αυξομειώσεις της έντασης της αφήγησης με την αλληλοδιαδοχή της παιδικής οπτικής, σε απλό και άμεσο λόγο, με την ενήλικη οπτική και εκφορές πυκνότερου και αφηρημένου λόγου ενίοτε αποφθεγματικού, σε μορφή συμπεράσματος με υπαρξιακές ή ποιητικές αποχρώσεις. Εμβόλιμα αποσπάσματα ευτράπελων στιγμών απαλύνουν την ατμόσφαιρα της αφήγησης και συστήνουν την γλυκόπικρη επίγευση που επιδιώκει ο συγγραφέας να αφήσει στον αναγνώστη.

Το Στη γη είμαστε πρόσκαιρα υπέροχοι αναδεικνύει θαυμάσια τη μοντέρνα προβληματική της αναζήτησης της ταυτότητας σε έναν κατακερματισμένο και βασανισμένο σύγχρονο κόσμο. Κερδίζει αδιαμφισβήτητα μια θέση στην κορυφή της φετινής αναγνωστικής λίστας.

Το βιβλίο αποτελεί μια ολοκληρωμένη επιστημονική και λεπτομερή παρουσίαση της δημιουργίας, της ανάπτυξης και της εξέλιξης των ταξιδιωτικών οργανισμών. Εμβαθύνοντας στις αρχές της διοίκησης και την εφαρμογή τους στον κλάδο των tour operators, ο αναγνώστης εφοδιάζεται με μια ολοκληρωμένη γνώση στη στρατηγική διοίκηση, το μάρκετινγκ και τη διανομή των τουριστικών προϊόντων και υπηρεσιών, εστιάζοντας στις ιδιαιτερότητες εκείνων που παράγονται και διακινούνται από τους ταξιδιωτικούς οργανισμούς. Πρόκειται για ένα πλήρες εγχειρίδιο management εμπλουτισμένο με την εξέλιξη της τουριστικής αγοράς και τον ρόλο των ταξιδιωτικών πακέτων στο πλαίσιο της προσφοράς των επιχειρήσεων οργανωμένου ταξιδιού.

Οι συγγραφείς, παραθέτοντας θεωρητικές προσεγγίσεις, εισάγουν τον αναγνώστη στον τουρισμό και την τουριστική βιομηχανία. Έχοντας τη βασική εικόνα ο αναγνώστης εμβαθύνει στην έννοια του πακέτου διακοπών μέσα από την ιστορία των ταξιδιωτικών οργανισμών και τη γεωγραφική τους ανάπτυξη με βάση τις ανάγκες των αγορών, όπως διαμορφώθηκαν αρχικά στον δυτικό κόσμο, αλλά και στους προορισμούς που υποδέχονταν τις

τουριστικές ροές σε παγκόσμιο επίπεδο. Ακολούθως, αναλύονται οι κύριες συνιστώσες της διοίκησης των ταξιδιωτικών οργανισμών, το θεσμικό πλαίσιο που τους διέπει, οι τεχνολογικές εξελίξεις και τα κανάλια διανομής, η προώθηση των προϊόντων τους, η διοίκηση του ανθρωπίνου δυναμικού, αλλά και των κρίσεων που μπορεί να προκύψουν στον κλάδο. Τέλος, γίνεται μια αναφορά στις προκλήσεις που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι tour operators.

Από ένα τέτοιο εγχειρίδιο, δεν θα μπορούσε να λείπει ο πρώτος ιδρυθείς (1841) και δεύτερος μεγαλύτερος ταξιδιωτικός οργανισμός στην ιστορία του tour operating. Αφενός, η αγγλική έκδοση του βιβλίου πραγματοποιήθηκε πριν από την πτώχευση του Thomas Cook (2019), και αφετέρου, η ελληνική ομάδα επιμέλειας και έκδοσης θεώρησε σκόπιμη τη διατήρηση των αναφορών των συγγραφέων στον Thomas Cook ως υπαρκτό ταξιδιωτικό οργανισμό στο παρόν, καθώς η σημασία του για την ανάπτυξη και την εξέλιξη του συγκεκριμένου κλάδου είναι περισσότερο από καθοριστική. Ο παγκόσμιος πρωτοπόρος του οργανωμένου ταξιδιού, έπειτα από 178 έτη δυναμικής παρουσίας στην αγορά του tour operating με δικά του αεροπλάνα, ξενοδοχεία και ταξιδιωτικά πρακτορεία, δήλωσε αδυναμία να ανταποκριθεί στις λειτουργικές του δαπάνες κηρύσσοντας πτώχευση στις 23 Σεπτεμβρίου 2019.

«ΗΧΟΣ ΑΠΟ ΜΕΤΑΛΛΟ (SOUND OF METAL)»: ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ

ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Διάρκεια: 120' / **Είδος:** Δράμα / **Χώρα:** Η.Π.Α. / **Γλώσσα:** Αγγλικά, Γαλλικά / **Έτος παραγωγής:** 2019 / **Σκηνοθεσία:** Ντάριους Μάρντερ
Σενάριο: Ντάριους Μάρντερ, Έιμπραχαμ Μάρντερ / **Φωτογραφία:** Ντανιέλ Μπουκέ / **Μουσική:** Έιμπραχαμ Μάρντερ, Νίκολας Μπέκερ
Παραγωγή: Μπερτ Χάμελινκ, Σάσα Μπεν Χαρός, Μπιλ Μπένζ, Κάθι Μπενζ
Πρωταγωνιστές: Ριζ Αχμέντ, Ολίβια Κουκ, Πολ Ράτσι, Λόρεν Ρίντλοφ, Ματιέ Αμαλρίκ

Ο Ρούμπεν είναι αμερικανός ντράμερ ενός heavy metal συγκροτήματος, που αποτελείται από τον ίδιο και τη σύντροφό του. Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, στη μέση μίας συναυλίας, έρχεται για πρώτη φορά αντιμέτωπος με μια αναπάντεχη ένδειξη πως η ζωή του θα αλλάξει.

Έχοντας ήδη αντιμετωπίσει, πριν κάποια χρόνια, μία δύσκολη κατάσταση απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες, με τη βοήθεια της συντρόφου του Λου, έρχεται τώρα να αντιμετωπίσει την αναπάντεχη απώλεια της ακοής του. Μία σειρά αναπόφευκτων αλλαγών και ψυχολογικών μεταπτώσεων συνθέτουν τη βάση της ζωής του. Στην επίσκεψή του σε γιατρό, επιβεβαιώνει την οριστική απώλεια του ογδόντα τις εκατό της ακοής του. Πλέον, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να προστατέψει το υπόλοιπο είκοσι. Πρέπει, δηλαδή, να αποφύγει τους δυνατούς θορύβους. Ο Ρούμπεν βρίσκεται σε άρνηση. Η Λου όμως, είναι και πάλι πρόθυμη να τον βοηθήσει. Βρίσκει μια κοινότητα κωφών που μπορούν να τον στηρίξουν ώστε να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα. Ο Ρούμπεν αρχίζει το ταξίδι προς την αυτοαποδοχή με τη βοήθεια των ατόμων από την κοινότητα. Σε αυτό το ταξίδι αναγκάζεται να αποχωριστεί δύο βασικούς πυλώνες της ζωής του: τη μουσική και τη Λου. Μόνος του, πλέον, καλείται να βγάλει εις πέρας έναν διττό στόχο: να παλέψει με τον ίδιο του τον εαυτό και, παράλληλα, να τον αποδεχτεί εξολοκλήρου.

Ο «Ηχος από μέταλλο» είναι αναμφισβήτητα μια ταινία που κάνει τον θεατή να αναθεωρεί μέσα του την έννοια του κανονικού και της νόρμας και επάξια έχει αποσπάσει υποψηφιότητες και βραβεία σε πολλά φεστιβάλ και θετικές κριτικές από τις πιο γνωστές εφημερίδες του κόσμου. Την ίδια στιγμή, οι ηχητικές επιλογές στην ταινία δικαιώνουν επάξια τον τίτλο, αφού το βίωμα της απώλειας συνοδεύεται από τη θορυβώδη μουσική και τους χαρακτηριστικούς τραχείς ήχους· ήχους που επαγρυπνούν στον θεατή την ενσυναίσθηση για όλα αυτά που βιώνει ο Ρούμπεν. Μέσα από την πλοκή, αλλά και την ηθοποιία του Ριζ Αχμέντ, ενδόμυχα αναγεννιέται στον θεατή ο πόνος της απώλειας. Άλλωστε, οι ψυχολογικές φάσεις που περνάει ο Ρούμπεν, κατά τη διάρκεια της ταινίας, ταυτίζονται με αυτές του πένθους: άρνηση, θυμός, διαπραγμάτευση, κατάθλιψη και τελικά αποδοχή. Παράλληλα, στην ταινία τίθεται το ζήτημα του κοχλιακού εμφυτεύματος, που διχάζει την κοινότητα των ατόμων που έχουν προβλήματα ακοής. Το ερώτημα είναι ένα: να μην ακούει τίποτα ή να ακούει τα πάντα σε βαθμό που του προκαλούν πονοκέφαλο; Τα διλλήματα είναι πολλά, απλά και σύνθετα, και ο θεατής τα βιώνει μαζί με τον πρωταγωνιστή.

Μία ταινία που αναμφισβήτητα αξίζει να τη δει κανείς, τόσο για τα κοινωνικά θέματα που προβάλλει, όσο και για την αποτύπωση του ψυχισμού ενός ατόμου σε μία τόσο ιδιαίτερη κατάσταση. Παρόλα αυτά, η ταύτιση με τον πρωταγωνιστή είναι πολύ πιθανή. Αυτό συμβαίνει, γιατί ο Ρούμπεν πρέπει να διαχειριστεί το γεγονός πως βαδίζει προς μία κατεύθυνση εντελώς άγνωστη για αυτόν. Ποιος άνθρωπος, όμως, είναι σε θέση να γνωρίζει τι του επιφυλάσσει το μέλλον;

Το τελευταίο φιλμ του Φρανσουά Οζάν (François Ozon) αποτελεί μέρος, μαζί με δύο ταινίες ακόμα, του διαγωνιστικού τμήματος του 21^{ου} Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου της Ελλάδας.

Η ταινία διαδραματίζεται σε μια παραθαλάσσια πόλη της Νορμανδίας το καλοκαίρι του '85. Βασικοί πρωταγωνιστές είναι ο Alexis (Félix Lefebvre) και ο David (Benjamin Voisin). Οι δυο τους γνωρίζονται μέσω μια πρωτόγνωρης εμπειρίας, όταν ο David σώζει τον Alexis με τη βάρκα του από μια θαλασσοταραχή και σχεδόν αμέσως αναπτύσσεται μεταξύ τους μια ερωτική σχέση. Καθώς η πλοκή εξελίσσεται, ο έμπειρος David συγκρούεται με τον συναισθηματικό Alexis, αφού ο πρώτος στρέφει την προσοχή του στην Αγγλίδα φίλη τους, Kate (Philippine Velge). Η αλλαγή στη συμπεριφορά του David πυροδοτεί τη ζήλεια του Alexis και ο καβγάς τους μετατρέπεται σε τραγωδία. Ο David χάνει τη ζωή του σε δυστύχημα με τη μηχανή του στην προσπάθειά του να προφτάσει τον Alexis, ο οποίος καλείται μετά τον θάνατό του να αντιμετωπίσει την τραγική πραγματικότητα και παράλληλα να τηρήσει την υπόσχεση που είχε δώσει στον φίλο του: να χορέψει στον τάφο του. Ουσιαστικά, ο χορός αυτός εκκινεί την κινηματογραφική αφήγηση.

Ο σκηνοθέτης, κατανοώντας τις συναισθηματικές διακυμάνσεις και τις ψυχολογικές μεταπτώσεις των εφήβων, σκιαγραφεί δύο διαφορετικούς χαρακτήρες και δημιουργεί ένα νοσταλγικό, γλυκόπικρο φιλμ. Η ταινία βασίζεται στο μυθιστόρημα του Άγγλου συγγραφέα Aidan Chambers, «Dance on my grave», ενώ το σενάριο, γραμμένο από τον ίδιο τον Οζάν, αποτελεί αλληγορία για την ασθένεια του AIDS στη δεκαετία του '80. Όπως χαρακτηριστικά έχει δηλώσει και ο ίδιος, «πρόκειται για μια εφηβική ταινία που θα δώσει ελπίδα στη νέα γενιά».

THE SHAWSHANK REDEMPTION (1994)

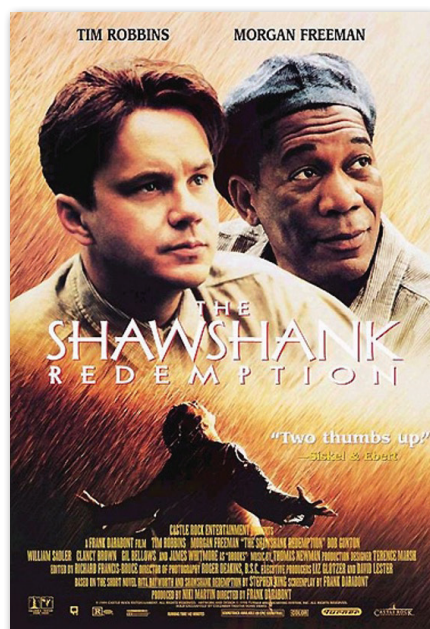
Σκηνοθεσία: Frank Darabont / Σενάριο: Frank Darabont / Διάρκεια: 142 λεπτά

Πρωταγωνιστές: Tim Robins, Morgan Freeman / Έτος Παραγωγής: 1994 / Χώρα Παραγωγής: Η.Π.Α

Βασισμένη σε ιστορία του Stephen King από την συλλογή *Different Seasons*, με αρχικό τίτλο "The Shawshank Redemption: Rita Hayworth".

Αν δεν γνωρίζατε ποια είναι η ταινία της οποίας τα έσοδα στις πωλήσεις ήταν μεγαλύτερα από τα κέρδη του κινηματογραφικού ντεμπούτου της (κάτι που δεν συνέβαλε ούτε στην απόσβεση των κερδών παραγωγής της), έφτασε η ώρα να δείτε το *The Shawshank Redemption*. Πρόκειται για παραγωγή του 1994 σε σκηνοθεσία και σενάριο του Frank Darabont, η οποία βασίστηκε σε μία από τις ιστορίες του Stephen King, από τη συλλογή "Different Seasons" (*Rita Hayworth and the Shawshank Redemption*). Στη συγκεκριμένη νουβέλα περιλαμβάνονται τρεις ακόμα ιστορίες (*Apt Pupil*, *The Body*, *The Breathing Method*), οι οποίες θα λέ-

γαμε πως ξεφεύγουν από το συνηθισμένο αφηγηματικό μοτίβο του King. Το βιβλίο γράφτηκε το 1982. Δώδεκα χρόνια μετά, ήρθε και η ταινία και αφορά την πρώτη εκ των τεσσάρων ιστοριών που περιέχονται σε αυτό. Η υπόθεση της ιστορίας που έγινε ταινία το 1994 σχετίζεται με τη φυλάκιση του Andy Defrense (Tim Robbins) για τη δολοφονία της συζύγου του και του εραστή της, καθώς και με την προσαρμογή του Defrense στον χώρο της φυλακής. Κεντρικοί άξονες της συγκεκριμένης αφηγηματικού τύπου ταινίας είναι η βαθμιαία ανάπτυξη ποικιλομορφίας των χαρακτηριστικών των κεντρικών ηρώων (χωρίς επικέντρωση σε ένα πρόσωπο, τον βασικό πρωταγωνιστή), η διάδραση ανάμεσα στα μέλη της συγκεκριμένης κοινότητας και η ατομική ανάπτυξη και εξέλιξη που προκύπτουν μέσα από την προσαρμογή ή αντίδραση σε συγκεκριμένα συμβάντα και καταστάσεις στον χώρο της φυλακής.

Σημείο-κλειδί στη συγκεκριμένη ταινία είναι η αξιοποίηση ποιότητων και δυνατοτήτων των ηρώων ανεξαρτήτως του περιβάλλοντος στο οποίο βρίσκονται και των προκλήσεων που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Η φυλακή θυμίζει μικρογραφία μιας κοινωνίας, στην οποία μπορεί κανείς είτε να απελπιστεί είτε να δράσει. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι διαφοροποιήσεις σε σχέση με την προσαρμογή στον συγκεκριμένο χώρο και την κοινωνική απορρόφηση μετά από την ολοκλήρωση της ποινής που οι δρώντες εκτίουν. Άλλο σημείο που τραβάει την προσοχή των θεατών είναι οι τρόποι διαμόρφωσης των σχέσεων εντός του χώρου της φυλακής. Σχέσεις με τους συγκρατούμενους, σχέσεις με τους ανώτερους, σχέσεις με τον εαυτό, αλλά και με το ίδιο το σύστημα, το κατεστημένο και τις όποιες δυνατότητες για ανατροπή και εξέλιξη.

Το ερώτημα που ανακύπτει κατά τη θέαση της συγκεκριμένης ταινίας έγκειται στο ποιοι είναι οι τρόποι διαχείρισης των συναισθηματικών αντιδράσεων σε περιπτώσεις άσκησης βίας ή εφαρμογής άδικης συμπεριφοράς. Οι ρόλοι των Warden Norton (Bob Gunton) και Captain Hadlet (Clancy Brown) αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα άντλησης

εξουσίας και αξιοποίησής της με μεθόδους κατά το δοκούν. Τέλος, η περίπτωση του νεαρού κρατούμενου ληστή Tommy παίζει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της πλοκής, στο «ξεδίπλωμα» ανατροπών και στον αντικατοπτρισμό των σχέσεων και των αντιδράσεων που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Πώς μπορεί ένας κρατούμενος να μορφωθεί, να εργαστεί και να κοινωνικοποιηθεί, προσαρμοζόμενος στα όρια που θέτει η φυλάκισή του, είτε είναι ένοχος είτε αθώος; «Όλοι εδώ μέσα είμαστε αθώοι» είναι μια εκ των λιτών φράσεων που συνηθίζει να χρησιμοποιεί ο πρωταγωνιστής, ο οποίος μιλάει περισσότερο μόνο όταν ονειρεύεται. Στη συγκεκριμένη ταινία τίγονται θέματα προσαρμοστικότητας και δικαιοσύνης, ενώ η αφηγηματική αρτιότητα και η ποικιλομορφία χαρακτήρων και σχέσεων δίνουν ένα αποτέλεσμα που καθιστά την παραγωγή μη συνηθισμένη.

Τα δικαιώματα για την πλοκή πωλήθηκαν από τον Stephen King μόλις για 1 δολάριο και, σε μια εποχή με έντονο κινηματογραφικό ανταγωνισμό (*Pulp Fiction*, *Forrest Gump*, *Quiz Show*), η μεταφορά της αφήγησης στη μεγάλη οθόνη δεν είχε την αποδοχή που θα περίμενε κανείς. Με επτά υποψηφιότητες για Βραβείο Όσκαρ και με καμία απολαβή, η παραγωγή είχε αυξημένα έσοδα μεταγενέστερα, με ευρεία αποδοχή από το κοινό, στις πωλήσεις. Ξεπέρασε την ταινία «Ο Νονός» στο Top250 των καλύτερων ταινιών και βαθμολογήθηκε με 9,3 στο imdb. Αρχικά, για τον πρωταγωνιστικό ρόλο είχαν προταθεί οι Tom Hanks και Kevin Costner, οι οποίοι απέρριψαν την πρόταση και τελικά τον ρόλο πήρε ο Tim Robbins, ο οποίος ως ήρεμη δύναμη έδωσε στην αφηγηματικότητα μία διαφορετική έκφανση. Το ίδιο συνέβη και με τον Morgan Freeman στον ρόλο του μέντορα Red. Ο ηθοποιός θέλησε να συμμετάσχει στην ταινία και εκδήλωσε το ενδιαφέρον του για αυτή τη συμμετοχή, χωρίς να τον απασχολεί απαραίτητα ποιος θα είναι ο ρόλος που θα αναλάβει.

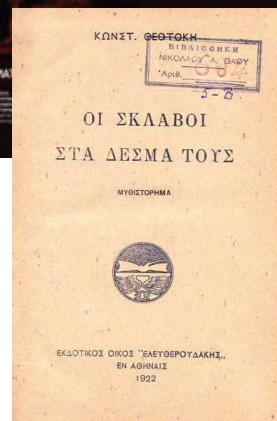
Ενδιαφέρον παρουσιάζει η θετική απήχηση στο γυναικείο κοινό κατά τις οντισιόν, λόγω του αρχικού τίτλου «The Shawshank Redemption: Rita Hayworth», παρά το γεγονός πως δεν υπάρχει στην παραγωγή ούτε ένας ρόλος για γυναίκα. Διατυπώθηκαν υποθέσεις πως, ακριβώς αυτή η αλλαγή του τίτλου, της αφαίρεσης δηλαδή του ονόματος της Rita Hayworth από τον τίτλο, μπορεί και να οδήγησε σε πτώση της αρχικής θεαματικότητας, συνεπώς και των εσόδων. Το τι ρόλο διαδραματίζει η αναφορά της Rita Hayworth σε αυτή την ιστορία είναι ακόμα μια λεπτομέρεια, την οποία θα κατανοήσετε, αφού δείτε την ταινία. Ή μήπως να διαβάσετε το βιβλίο; Να σημειωθεί πως το βιβλίο έχει έκταση 181 σελίδων και η ταινία διαρκεί 142 λεπτά. Η επιλογή δική σας.

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ ΣΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΟΥΛΙΑ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Η ταινία που προβλήθηκε το 2008 σκηνοθετήθηκε από τον Τώνη Λυκουρέση και βασίστηκε στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη. Η υπόθεσή της εκτυλίσσεται στο αστικό περιβάλλον της Κέρκυρας στο τέλος της πρώτης και στις αρχές της δεύτερης δεκαετίας του 20ού αιώνα. Πραγματεύεται τη σύγκρουση της ανερχόμενης αστικής τάξης με τους γαιοκτήμονες. Το κεντρικό αυτό ζήτημα προβάλλεται μέσω του μοτίβου της έλλειψης χρημάτων, πρόβλημα που επιλύεται με έναν διαταξικό γάμο. Αναλυτικότερα, ο θεατής παρακολουθεί, μεταξύ άλλων, τη σχέση του Γιώργη Οφιομάχου με την Αιμιλία Βαλσάμη, την εκπόρνευση της Λουίζας Οφιομάχου, τον απωθημένο και ανεκπλήρωτο έρωτα ανάμεσα στην Ευλαλία Οφιομάχου και τον Άλκη Σωζόμενο, την ενσάρκωση σοσιαλιστικών ιδεολογιών στο πρόσωπο του Άλκη και της καταρρέουσας αριστοκρατίας στο πρόσωπο του κόντε Αλέξανδρου Οφιομάχου, καθώς και τους θεσμούς της προίκας, του γάμου, των χρεών και της τοκογλυφίας. Όλες αυτές οι ιστορίες πλαισιώνουν την κεντρική, που είναι η θυσία της Ευλαλίας Οφιομάχου· ο γάμος της δηλαδή με το γιατρό Αριστείδη Στεριώτη, που σκοπό είχε τη σωτηρία της πατρογονικής της οικίας από τη χρεοκοπία και το δημόσιο εξευτελισμό που αυτή συνεπάγεται.

Η πολιτική τοποθέτηση του μυθιστορήματος του Θεοτόκη, που συνιστά ένα από χαρακτηριστικότερα έργα του που απηχούν με απόλυτη καθαρότητα τη στράτευση του στις σοσιαλιστικές ιδέες, είναι πρόδηλη και στην ταινία. Τα πολιτικά παιχνίδια, η ταξική πάλη, ο αγώνας για την κοινωνική ανέλιξη και καταξίωση, η κοινωνική και οικονομική υπεροχή είναι μερικά μόνο από τα ζητήματα που πραγματεύεται το μυθιστόρημα και φυσικά η ταινία. Οι θεατές, επομένως, αναγνωρίζουν μοτίβα που επανέρχονται στο σύγχρονο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι και μπορούν να ταυτιστούν με τους ήρωες, γεγονός που καθιστά την ταινία ιδιαίτερα επίκαιρη.

ΤΙ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΧΑΚΗ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ,
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ ΣΤΟΝ UP FM (ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ)

Μπορεί το καλοκαίρι να πέρασε, αλλά οι καλλιτέχνες της εγχώριας μουσικής σκηνής φρόντισαν να συνθέσουν το soundtrack του. Καινούρια άλμπουμ και singles από αγαπημένους μουσικούς γράφτηκαν πριν, αλλά και κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής.

Ξεκινώντας από την αγαπημένη συνθέτρια **Λένα Πλάτωνος**, την οποία αγαπήσαμε μέσα από τα “Γκάλοπ”, “Μάσκες Ηλίου” και “Diaries”, το Μάρτιο του 2021 κυκλοφόρησε το νέο της άλμπουμ με τίτλο “Hope Is The Thing With Feathers” σε συνεργασία με τις Αθηνά Ρούτση και Σίσσυ Ραντά στα φωνητικά. Και αν ο τίτλος του δίσκου σας φαίνεται γνώριμος, είναι επειδή τα τραγούδια που περιλαμβάνονται σε αυτόν αποτελούν μελοποιήσεις των ποιημάτων της Emily Dickinson. Η συλλογή αυτή πραγματεύεται θέματα της αγάπης, του θανάτου και άλλων κοινωνικών θεμάτων. Η Πλάτωνος, μάλιστα, έχει δηλώσει ότι η Dickinson την έχει επηρεάσει στη μουσική που γράφει όλα αυτά χρόνια. Προτείνουμε να το ακούσετε σε αυτήν την electro μορφή και ίσως καταφέρετε να ανακαλύψετε πώς αυτές οι δύο γυναίκες από διαφορετικές εποχές συνδέονται τόσο πολύ μεταξύ τους.

Οι **Usurum**, από την άλλη πλευρά, τον περασμένο Μάη μας χάρισαν το “Άσανσέρ”, ίσως μία από τις πιο όμορφες δουλειές τους ως τώρα. Όπως έχουν παραθέσει οι ίδιοι, “ο τέταρτός μας δίσκος ‘Άσανσέρ’ είναι 11 μικρές στιγμές που θα χωρούσαν όλες στα 20 δευτερόλεπτα της ανάβασης ή της κατάβασης μέσα στα σπλάχνα κάποιας πολυκατοικίας. Μια σκέψη κάτω απ’ το πάπλωμα, παρατηρώντας ένα πλοίο, κοιτώντας τα αστέρια και καταλαβαίνοντας ότι σε κοιτάνε και αυτά. Όταν διαφωνείς με τον εαυτό σου, όταν περνάς τη γιαγιάκα απέναντι και αναρωτιέσαι για ποιον το κάνεις και όταν σου σκάει η μνήμη ενός προσώπου που κάποτε φιλούσες”. Αν και το μουσικό στοιχείο τους είναι, κυρίως, το παραδοσιακό, οι πρώτοι πειραματισμοί είναι αισθητοί, και συμβάλλουν στο να ξετυλιχτούν τόσο μαγικά αυτές οι 11 ιστορίες μπροστά στα μάτια μας, καθώς ακούμε τα κομμάτια. Ιδανικά, την επόμενη φορά που θα κάνετε μια βόλτα στη θάλασσα, να ακούτε ταυτόχρονα το δίσκο.

Τέλος, δύο singles κυκλοφόρησαν τον Ιούλιο από δύο αγαπημένες καλλιτέχνιδες, τις **Melentini** και **Nalyssa Green**. Η Melentini, γνωστή από το EP της Άφτερλωβ, τραγουδάει indie κομμάτια που γράφτηκαν για την ομώνυμη ταινία (Άφτερλωβ) του Στέργιου Πάσχου. Τέσσερα χρόνια μετά με το “Σεμπάστιαν” αλλάζει τελείως πορεία με electro/disco pop ηχοχρώματα και εμείς αναμένουμε το ολοκληρωμένο άλμπουμ της, που θα κυκλοφορήσει μέσα στον Σεπτέμβριο του 2021. Η Nalyssa αν και ένα χρόνο πριν έβγαλε το “Ταξίδι Αστρικό”, επιστρέφει με την “Πανσέληνο”, ένα αρκετά dance pop κομμάτι. Αν μας ρωτάτε, θα μπορούσε να παίζει ασταμάτητα στο υπόβαθρο των νυχτερινών καλοκαιρινών μπάνιων κάτω από το φεγγάρι.

ται για πρώτη φορά από τον δι- ΕΠΙΣΗΣ τις δύο αρχηγούς να συ-

ΣΤΑΔΙΟΝ ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 9 Μ.Μ.
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΔΥΟ ΛΑΪΚΑ ΟΡΑΤΟΡΙΑ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΑΒΕΡΩΦ
ΣΕ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΕΦΕΡΗ
CANTO GENERAL

(Γενικό δομο)
ΣΕ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ PABLO NERUDA
'Απαγγέλλει ο
ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ:

200 ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΤΑ ΚΡΟΥΣΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ
ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Διευθύνει ο

Ο ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Εισιτήρια προπωλούνται στο ταμείον του Δημοτικού Θεάτρου και στα πρακτορεία ΠΡΟ-ΠΟ.

Ο Μίκης Θεοδωράκης άπασε στο Στάδιο Παναχαϊκής

άσπμο συνθέτη, ο οποίος έπιχει-
ρεί νά δέση την κλασική με την
λαϊκή μουσική.

Σ' ΑΥΤΟ, άλλωστε, προσφέρεται
και τó έργο που έχει γράψει ο
Θεοδωράκης, δηλαδή τó «Κάντο
Χένεραλ», σέ πείση του Νομπε-
λίστα Χιλιανού ποιητή Πάμπλο
Νερούντα.

νοδεύουν δύο ακόμη πιάνα, με
σολίστ τόν Άλμπέρτο Νιούμαν
και την Ντόρα Μπακοπούλου και
δύο σολίστ κλασικής κιθάρας:
Αίζα Ζώνη και Εύαγγελος Αση-
μακόπουλος.

ΠΡΙΝ από τó «Κάντο Χένεραλ» ο Μί-
κης θά διευθύνη ένα άλλο όρα-

σημει-
ωμάτά-
ριο

«ΔΡΟΜΟΙ ΠΑΛΙΟΙ»

Στις 15 Αυγούστου 1975, μέσα στο ενθουσιώδες κλίμα της Μεταπολίτευσης, ο Μίκης Θεοδωράκης έδωσε μια πολύ μεγάλη συναυλία στο στάδιο της Παναχαϊκής, υπό την αιγίδα του Δημάρχου Πατρεών. Η συναυλία ήταν αφιερωμένη στη μνήμη του Γ. Σεφέρη, του Πάμπλο Νερούντα και του Σαλβαδόρ Αλιέντε. Το ρεπερτόριο περιελάμβανε το Canto General σε ποίηση του Νερούντα. Στη συναυλία συμμετείχε, ο Μάνος Κατράκης, η Μαρία Φαραντούρη, ο Αντώνης Καλογιάννης και ο Πέτρος Πανδής. Πιάνο έπαιζαν ο Αλμπέρτο Νιούμαν και η νεαρή Ντόρα Μπακοπούλου. «Ποτέ εις τα χρονικά της πόλεως ένα τόσο μεγάλο κοινό δεν είχε την ευκαιρία να απολαύση τόση μουσική με τόση σημασία, καλλιτεχνική και

πολιτική», γράφει στο σχετικό ρεπορτάζ ο συντάκτης της εφημερίδας Θανάσης Σταματόπουλος. Στη συνέντευξη του μετά τη συναυλία, ο Μίκης δήλωσε : «Είναι μια προσφορά για την εκπολιτιστική κίνηση της Πάτρας και 7000 λαός που άκουσαν την σημερινή συναυλία πρέπει να είναι πολύ ευχαριστημένοι γιατί ίσως να μην ξανακουστεί πάλι, τέτοιας μορφής συναυλία».

Για τον συνθέτη, η συναυλία της Μεταπολίτευσης θα πρέπει να ξύπνησε όμως και κάποιες μακρινές μνήμες του Μεσοπολέμου. Στις αυτοβιογραφικές αφηγήσεις του για τα παιδικά του χρόνια, ο Μίκης μιλάει αρκετά για την πόλη : «Για την Πάτρα φύγαμε νομίζω το 1936, μετά από ευμενή μετάθεση του πατέρα μου που ήταν ανώτατος κρατικός υπάλληλος. [...] Η Πάτρα ήταν Πόλη με Π κεφαλαίο. Ήταν οι μεγάλοι κάθετοι δρόμοι της, οι καμάρες τους, μία ευρωπαϊκή πόλη. Βρήκαμε ένα σπίτι στα Ψηλαλώνια, κοντά στην πλατεία Βουδ, στην Ασημάκη Φωτήλα και Λόντου. Ήταν θυμάμαι ένα πολύ ωραίο και μεγάλο σπίτι, δίπατο, άσπρο με ισόγειο και πρώτο πάτωμα. Ήταν και μία πολύ καλή γειτονιά. [...] Η Πάτρα είχε όπερα όπως η Σύρος, και ένα υψηλό επίπεδο αστών αλλά και προλεταριάτο λόγω της ύπαρξης βιομηχανίας στην περιοχή και εργατών. Ο πατέρας μου Γιώργης Θεοδωράκης που ήταν ανώτατος υπάλληλος είχε σχέσεις με την αστική τάξη που ήταν υψηλού επιπέδου και πολύ φιλόξενη. Στην Πάτρα συνάντησα ένα λαό πιο ανοικτό και αυτό με επηρέασε πολύ. [...] Στην Πάτρα είδα για πρώτη φορά μουσική παρτιτούρα σε σχολικό βιβλίο. [...] Στην Πάτρα, μου πήραν δώρο οι γονείς μου ένα βιολί. Όταν πήρα το βιολί τρελάθηκα από τη χαρά μου. Έτσι πήγα στο Ωδείο Πατρών και άρχισα μαθήματα βιολιού και θεωρίας. [...] Θυμάμαι τη Βαρβάρα, κόρη ενός Ιταλού ταβερνιάρη, παίζαμε μαζί χωρίς τίποτα ερωτικό. Ακούγαμε Βέμπο, Σουγιούλ, Δανάη, Γιαννίδη».

Μέσα σε αυτό το κλίμα, ο Μίκης συνέθεσε και τα πρώτα του τραγούδια, με ποιήματα του Σολωμού, του Παλαμά, του Δροσίνη και του Βαλαωρίτη. Τα τραγουδούσαν μαζί με τους Έλληνες και Ιταλούς συμμαθητές του κάτω από τους φανοστάτες της πλατείας Υψηλών Αλωνίων. Σε αυτή την «ανοιχτή» πόλη, ο Μίκης άκουσε για πρώτη φορά Ροσίνι, Βέρντι, Μπαχ και Μπετόβεν. Λίγα χρόνια μετά, ο πόλεμος που άλλαξε τα πάντα, άλλαξε και τη ζωή και τη μουσική του Μίκη Θεοδωράκη. Κι όμως· από το Πατραϊκό Ωδείο του μεσοπολέμου έως το στάδιο της Παναχαϊκής στη Μεταπολίτευση, οι παλιοί και οι καινούργιοι δρόμοι της πόλης γέμιζαν κάθε φορά με την πληθωρική παρουσία ενός συνθέτη που έδειξε με το έργο του πως η ωδή στη ζωή θα ακούγεται περισσότερο από τη φούγκα του τέλους.

1. <https://www.thebest.gr/article/632986-i-proti-sunaulia-tou-miki-theodoraki-stin-patra-to-1975>

2. <https://www.thebest.gr/article/632986-i-proti-sunaulia-tou-miki-theodoraki-stin-patra-to-1975>

3. <https://www.youtube.com/watch?v=UWDoAI8mca4>

4. <https://www.ertnews.gr/eidiseis/politismos/mikis-theodorakis-mia-zoi-san-istoria/>

